

கிள். 08

இஸ்லாமிய வாசகம்

நான்காம் பத்தகம் ஈ

276

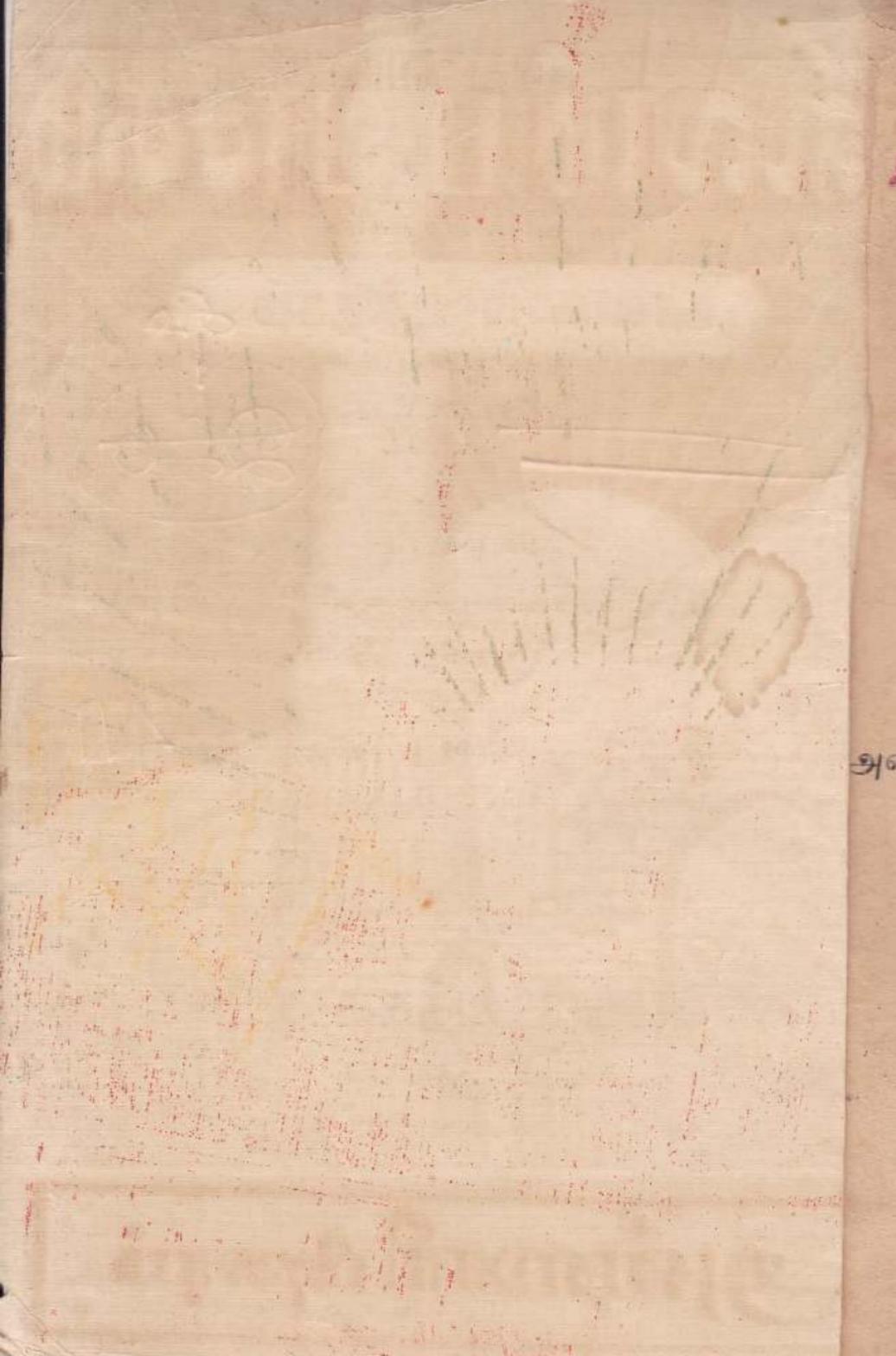
220

411

வாசகம்

அன்ஸாரி பிரசாரம்

கிள். 08

இஸ்லாமிய வாசகம்

நா - 220

நான்காம் புத்தகம்

[வித்தியாதிபதியவர்களால் மத பாடமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது]

~~440~~

~~13-276~~

மொளலவி:

T. F. ரஹ்மத்துல்லா—மஆலி (பாகவி)

ஆசிரியர்: "பாகவி", சென்னை.

மொளலவி

அல்ஹாஜ் அல்ஹாபிஸ் M.J. கலீலுர் ரஹ்மான்
(பாகவி) அவர்களால் திருத்தப்பட்டது

பிரசுரம்

அன்ஸாரி புத்தக சாலை

106 & 108, ஆமர் வீதி
கொழும்பு-12

411

விலை சதம் = 90

இரண்டாம் பதிப்பு (திருத்தியது) தை 1962

297

Anso Press, 109 Armour Street Colombo.

விஷய விளக்கம்

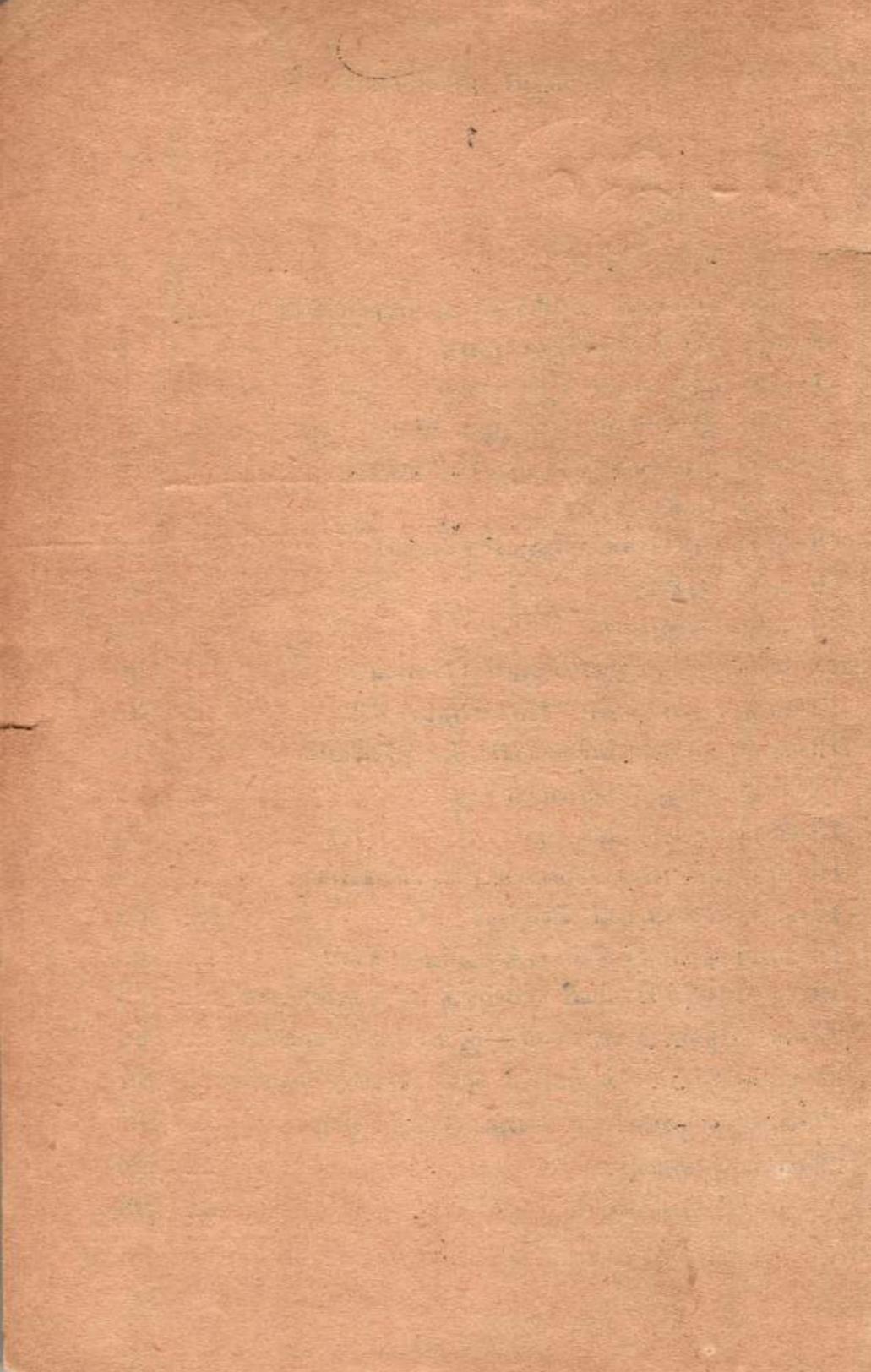
பாடம்

பக்கம்

விக்ஞாபனம்

.... vi

1-வது இஸ்லாம் நீதி 1
2-வது குர் ஆன் ஷரீபின் ஆரம்ப ஸூரா 2
3-வது ஜும்ஆத் தொழுகை 6
4-வது ஜனாஸாத் தொழுகை 10
5-வது இரு 'ஈது' தொழுகைகள் 14
6-வது 'ஜக்காத்' (தானம்) விளக்கம் 19
7-வது ஸத்கா பித்ரா 24
8-வது 'குர்பானி' எனும் தியாகம் 26
9-வது அகீகா 30
10-வது ஹஜ்ஜு 32
11-வது ஜிஹாத் என்னும் சேவை 36
12-வது 'பணிந்திட வேண்டும், நீ'! 38
13-வது தூய நபியின் பரிசுத்த ஜீவியம் 40
14-வது பத்ரு யுத்த வரலாறு 51
15-வது உஹத் யுத்தம் 55
16-வது ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கை 59
17-வது மக்காநகர் வெற்றி 63
18-வது நாயகத்தின் பத்தினிமார்கள் 69
19-வது நபிச்செல்வி ஹஜ்ரத் பாத்திமா (ரலி) 76
20-வது இமாம் ஹஸன்—இமாம்ஹுஸைன் 80
21-வது கர்பலாத் தியாகி இமாம் ஹுஸைன் 86
22-வது ஸஹாபா என்னும் நபித்தோழர் 93
23-வது அனுபந்தம் 96
முடிவுரை 98

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

விக்ஞாபனம்

நமது 'இஸ்லாமியவாசகம், 1-வது, 2-வது, 3-வது புத்தகங்கள், தமிழ் முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் பிரயோஜனகரமாய் இருந்தால்' இந்த 4-வது புத்தகத்தையும் தொடர்ந்து வெளியிட்டு சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். இதையும் தமிழ் முஸ்லிம் சமூகம் ஏற்றுக்கொண்டு, ஆதரிக்கிம் என்பதில் எமக்கு நம்பிக்கை யுண்டு.

இந்நான்காம் புத்தகத்தில், முதன் மூன்று புத்தகங்களில் சொல்லப்படாத பெரிய விஷயங்களும் அறிய தத்துவங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. இவற்றில் பிரதானமான தொன்று, நபிகள் பெருமானார் முஹம்மத் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்களுடைய துலக்கமான சரித்திரச் சுருக்கமும், நபித் தோழர்களான ஸஹாபாக்களுடைய வாழ்க்கைச் சிறப்புக்களுமாகும்.

ஐம்ஆவின் தத்துவம், ஹஜ்ஜின் பெருமை, ஜகாதின் தாற்பரியம், நற்குணம், நல்லொழுக்கம் புகட்டும் நீதிச் சம்பவங்கள் முதலியனவும், இந்நான்காம் புத்தகத்தில் விசேஷமாய் கூறப்பட்டுள்ள அம்சங்களாகும்.

இக்காலே, அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்களில், மதாசாரக் கல்வி போதிக்கப்படுவது மிகவும் குறைந்து போய்விட்டது. தொழிற் கல்வி என்றும், விளையாட்டுப் பாடங்கள் என்றும் ஏதேதோ சொல்லிக் கொடுத்து பிள்ளைகளின் அரியகாலத்தை வியர்த்தப்படுத்தி வருகிறார்கள் நற்குண நல்லொழுக்கமும், மதாசார ஆத்ம விஷயங்களும் படித்துக்கொள்ள வேண்டியகாலத்தில், தொழில்களாகற்றுக்கொள்வது? அத தற்கு சமயம் இல்லையா?

ஆகவே, தமிழ் முஸ்லிம் சமூகத்தார் தம் பிள்ளைகளின் படிப்புப் பயிற்சிக்காலம் வீண்போகாமல், “இஸ்லாமிய வாசகம்” போன்ற நூல்களைக் கொண்டு பிரயோஜனமான கல்வி ஞானம் போதிப்பார்களானால், நம் சமூகம் சிறந்து விளங்கும். எம்மனோர் முயற்சியும் பயனுடையதாய் விளங்கும் அனைத்துக்கும் ஆண்டவன் அருள் வேண்டும் வஸ்ஸலாம்.

இஸ்லாமிய ஊழியன்,

1-8-53 T. F. ரஹ்மத்துல்லா மஆலி (பாகவி)
சென்னை. ஆசிரியர்: “பாகவி”, சென்னை.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(அருள்புரியும், அன்புசெலுத்தும் அல்ஹாஸின்
திருப்பெயரால் ஆரம்பம் செய்கிறேன்.)

இஸ்லாமிய வாசகம்

நான்காம் புத்தகம்

—o—o—o—

1-வது பாடம்

இஸ்லலாம் நீதி

அன்புருளும் அல்லாவை மறக்க வேண்டாம்.

ஆண்டருளும் பரன் நினைவைத் தள்ள
வேண்டாம்.

இன்ஸான் நீ, இன்ஸானே இகழவேண்டாம்.

ஈனருடன் ஒருநாளும் பழகவேண்டாம்.

உனக்குள்ள உரிமைகளைத் துறக்க வேண்டாம்.

ஊன் உடல் பரிசுத்தத்தை விடுக்க வேண்டாம்.

எக்கீனான மரணத்தை மறக்க வேண்டாம்.

ஏகன் சொல் குர்ஆனை ஒதுக்கவேண்டாம்.

ஐயமில்லா இஸ்லாத்தை இகழவேண்டாம்.

ஒருநாளும் பிறர் மனத்தை வருத்த வேண்டாம்.

ஓய்ந்தாலும் ஹராம் உணவை உண்ண
வேண்டாம்.

ஒளவியம் புகல் புல்லோரை அணுகவேண்டாம்.

இக்காலும் எக்காலும் நீதிகளை மறக்க வேண்டாம்.

2-வது பாடம்

குர்ஆன் ஷரீபின் ஆரம்ப ஸூரா

இஸ்லாத்தின் பரிசுத்த வேதமாகிய குர்ஆன் ஷரீபின் ஆரம்ப அத்தியாயத்தின் பெயர் 'ஸூரத்துல் பாத்திஹா' என்பதாகும். சிறுவர்கள் இதை 'அல்ஹம்துஸூரா' என்பார்கள். 'பாத்திஹா' என்றால் ஆரம்பித்தல், திறத்தல், பிறவேசம் என்றெல்லாம் பொருள் படுகிறது. குர்ஆன் ஷரீபை நாம் அல்ஹம்து ஷூராவைக் கொண்டுதான் ஆரம்பிப்பதால் இதை 'தோற்றுவாய்' என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

அல்ஹம்து ஸூராவை ஆரம்பிக்கும் போது, "பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹமா னிர்ஹம்" ஓதவேண்டும். ஸூரத்துல் பாத்திஹாவில் ஏழு ஆயத்துகள் என்னும் திருவாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. அவை:

1. அல்ஹம்மது லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்
2. அர்ஹ்மா னிர்ஹீம்.
3. மாலி க்கி யம்மித்தீன்.
4. இய்யா(க் க நஃபுது வஇய்யா(க) நஸ்தஈன்.
5. இஹ்தினஸ் ஸிரா(த்)தல் முஸ்தஈம்;
6. ஸிரா(த் தல் லதீன அன்அம்த அலைஹிம்.
7. கய்ரில் மக்லூபி அலய்ஹிம் வலல் லால்லீன்.

இவ்வேழு ஆயத்துகளுக்கும் பொருளாவது:—

1. எல்லாப் புகழும் சர்வலோக ரக்ஷகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே (உரியன.)
2. அருள்புரிவோன்; அன்பு செலுத்துவோன் (அவனே.)
3. (பலாபலன் அளிக்கும்) தீர்ப்பு நாளின் எஜமானன் (அவனே.)

4 (இறைவா!) நாங்கள் உன்னையே வணங்குகிறோம், இன்னம் உன்னிடமே உதவியை வேண்டுகிறோம்.

5 எங்களை நேர்மையான பாதையில் (சீராக) நடத்தி வைப்பாயாக.

6 நீ எவர்கள் மீது அருட்கொடை யளித்தாயோ, (அவர்களுடைய நற்பாதையில்.)

7 எவர்கள் உன் கோபத்திற்கு ஆழானார்களோ எவர்கள் வழிகெட்டுப் போனார்களோ அவர்கள் (சென்ற பாதையில்) அல்ல. (ஆமீன்.)

இந்த அல்ஹம்து ஸூராவின் பொருளிலே நமக்கு மூன்று முக்கிய யோதனைகள் புகட்டப்படுகின்றன 1-வது; அடியார்க்காகிய நாம் ஆண்டவினாகிய அல்-லாஹ்வை எப்படிப் புகழவேண்டும் என்பது 2-வது அவ்விறைவனிடம் அடிபணிந்து வணங்கி எப்படிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்பது. 3-வது; அப்படி வேண்டிக் கொள்ளும்போது என்னென்ன விஷயம் கேட்கவேண்டும் என்பது.

முதலாவதாக நாம் ஆண்டவனை, சகல லோகங்களை யும் சிருஷ்டித்து பரிபாலித்துப் பாதுகாப்பவன் என்றும் சகல ஜீவராசிகளுக்கும் இயற்கையாக அன்பு செலுத்துபவன் என்றும், தன் சொந்தமான நல்லடியார்களுக்கு அருள்பாவிப்பவன் என்றும் ஸ்தோத்திரம் (ஹம்து) செலுத்துகின்றோம்.

அடுத்தபடியாக, மணிதர் புரியும் நன்மையான காரியங்களுக்கும் பாபமான செயல்களுக்கும் பலாபலன் அளிக்கப்படும் தீர்ப்பு நாள் என்னும் கியாமத்தைப் பற்றி நாம் நமது நம்பிக்கையை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இப்படி நாம் ஆண்டவனை ஸ்தோத்தரித்து, அப்புறம் அவன் பெருமையைக் கூறிவிட்டு, அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துகின்றோம். எப்படியெனில்; 'இறைவா, உன்னையல்லால் நாளகள் வேறு எந்தத் தெய்வத்துக்கும் தலைவணங்க மாட்டோம்; எங்களுக்குத் தேவையானதை யெல்லாம் உன்னிடமே கேட்டு உதவி பெறுவோம்—, என்று.

அத்துடன் இனி நாம் எப்படி ஒழுகிக்கொள்ளவேண்டும், எப்படிப்பட்டவர்களைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும் என்பதையும் விபரமாய் அவ்வாண்டவனிடம் வேண்டிக் கொள்கிறோம். எப்படியெனின்; "எங்கள் ரஷிகளே, இஸ்லாம் என்னும் நேரான பாதையில் நாங்கள் செல்லவும், நபிமார்கள் ரஸூல்மார்கள் பெரியோர்கள் சென்ற நல்ல பாதையில் செல்லவும், துஷ்டர்களும் தண்டிக்கப்பட்ட பாபிகளும் போன துன்மார்க்கத்தில் எங்கள் கால் சறுகிவிடாதிருக்கவும், நீ எங்களுக்கு ஆதரவும் பாதுகாப்பும் அருளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இந்த அல்ஹம்து ஸூராவின் பொருளிலே, மனிதன் இத்தாரணியில் உய்வதற்கும், மறுமையில் ஈடேற்றம் பெறுவதற்குமான சகல விஷயங்களும் சுருக்கமாக சொல்லப்பட்டுவிட்டன. ஆகையினால்தான், இந்தப்புனிதமான பொருள் நயம் மிக்க பிரார்த்தனை மயமான ஸூரத்துல் பாத்திஹா என்னும் அல்ஹம்து ஸூராவை நாம், அனுதினமும் ஐங்காலமும் தொழுகையில், ஒவ்வொரு ரக்கஅத்தின் துவக்கத்தில் ஓதிவரக் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஸூரத்துல் பாத்திஹாவை, தொழுகையில் மட்டுமல்ல, இதர விசேஷ நேரங்களிலும் சிரத்தையுடனும் மனத்தூய்மையுடனும் ஒதி வருவதில் புண்ணியமும் நற்பாக்கியமும், மிகுதியாக உண்டாகும். அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

கேள்விகள்

1. அல்ஹம்து ஸூராவுக்கு இன்னொரு பெயரென்ன?
2. ஸூரத்துல் பாத்திஹாவில் ஆயத்துகள் எத்தனை?
3. ஏழு ஆயத்துகளின் பொருள் என்ன?
4. அதில் முக்கிய போதனைகள் என்னென்ன?
5. தொழுகையில் அல்ஹம்து ஒதுவதின் தத்துவமென்ன?
6. "ஸூராதுல் முஸ்தகீம்" என்பது எது?
7. ஆண்டவனால் கோபிக்கப்பட்டவர்களின் தீய பாதை எது?
8. பாத்திஹா ஒதுவதில் நன்மை (கவாபு) உண்டா?

ஜும்ஆத் தொழுகை

அருமைச் சிறுவர்களே !

உலகம் தோன்றிய காலம் முதல், ஜனங்கள் ஆண்டவனைத் தொழுவதற்கு, நாட்களில் ஒரு நல்ல நாளை புனித தினமாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். அயல் மத சகோதரர்களும் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட நாளை “நல்ல நாள்” என்று கருதியிருக்கிறார்கள். சிலர் அதை பண்டிகை என்றும், திருநாள் என்றும் “ஹோலி டே” என்றும் சொல்கிறார்கள்.

பாலர்களே, எல்லாம் வல்ல அல்லாஹுதஆலா முஸ்லிம்களாகிய நம்மவர்களுக்கு ஏழு நாட்களில் ஒரு நாளை புனித தினமாக ஆக்கித்தந்துள்ளான். வாரத்தில் ஒருநாள் வெள்ளிக்கிழமை வருகிறதல்லவா? அதுதான் நம் முஸ்லிம்களுக்கு வாராந்தப் புண்ணிய தினமாகும். அதை நாம் ஜும்ஆ என்று அழைக்கின்றோம்.

ஜும்ஆ நமக்கு ஒருவகையில் பெருநாள் எனும் “ஈது” ஆகும். இதை வாராந்தப் பண்டிகை என்றும் சொல்லலாம். ஜும்ஆ பண்டிகையை நாம் வீண் விளையாட்டில் கழிக்கக் கூடாது, அல்லாஹ்வை அதிகம் வணங்கித் தொழுவதில் கொண்டாட வேண்டும்.

ஜும்ஆத் தொழுகை

வெள்ளிக்கிழமையாகிய ஜும்ஆ தினத்தில், பகல் நேரத் தொழுகை மிக விசேஷமானதாகும். சாதாரணமாக தினந்தோறும் நாம் பகலில் “லுஹர்” நேரத் தொழுகை நிறைவேற்றுகிறோம் அல்லவா? அதை

வெள்ளிக்கிழமையன்று ஜும்ஆத் தொழுகையாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஆண்டவன் நமக்குக் கட்டளை யிட்டிருக்கிறான்.

வெள்ளிக்கிழமையன்று, ஜும்ஆ தொழுகைக்கு முன் ஸ்நானம் செய்தல் (குளித்தல்) வேண்டும்; நல்ல சுத்தமான உடை உடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; முடியுமானால் “அத்தர்” முதலிய வாசனைத் திரவியம் பூசிக் கொள்ள வேண்டும். இது “முஸ்தஹப்” என்ற நலமான கருமமாகும்.

ஜும்ஆத் தொழுகையை, முஸ்லிம்கள் மற்ற தொழுகையைப் போல் தனித் தனியாகத் தொழுதுகொள்ளக் கூடாது. ஊர் முஸ்லிம்களெல்லோரும் பள்ளி வாசலில் கூடி, இமாம் ஜமாஅத்தோடு, ஒழுங்குப்படி ஜும்ஆத் தொழுகையை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

ஜும்ஆ ஜமாஅத்துக்கு, இமாமைத் தவிர நாற்பதுபேர் “முத்ததீகள்” (பின்பற்றுகிறவர்) இருக்க வேண்டியது கட்டாயம். ஜும்ஆவில் எவ்வளவு அதிகமான பேர்கள் சேர்ந்து கொள்வார்களோ அவ்வளவும் நல்லது.

ஜும்ஆத் தொழுகை முஸ்லிம்களில் ஒவ்வொரு சுதந்தரவாதி மீதும், உடல் நலம் உள்ளவர் மீதும், தக்க வயது அடைந்தவர் மீதும், நல்லறிவு உள்ளவர் மீதும், ஊரில் வசிப்பவர் மீதும், ஆண்பிள்ளை மீதும் பர்லான கடமையாகும். ஆகையினால், அடிமை மீதும் நோயாளி மீதும், வயது வராத சிறுபிள்ளை மீதும்

அறிவு இழந்த பைத்தியக்காரன் மீதும், பிரயாணம் செய்கிறவர் மீதும், பெண்பிள்ளை மீதும், குருடன், நொண்டி, முடவன் போன்றோர் மீதும் ஜும்ஆத் தொழுகை கடமை இல்லை. ஆனால், இவர்கள் இஷ்டப் பட்டு சேர்ந்து தொழுதுகொண்டால் நிறைவேறிவிடும்; நன்மையும் உண்டாகும். இப்படி ஜும்ஆவில் கலந்து கொண்டோர் மீதுள்ள லுஹர் தொழுகையின் கடமை நிறைவேறிவிடும். மீண்டும் அவர்கள் தனியே “லுஹர்” தொழுகையைத் தொழுவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜும்ஆத் தொழுகையில் லுஹர் தொழுகையும் அடங்கியிருக்கிறது.

குத்பா உபன்னியாசம்

லுஹர் நேரம் ஆரம்பமானவுடன் ஜும்ஆவுக்காக பாங்கு (அதான்) சொல்லப்படும். அப்படி பாங்கு ஒலித் தவுடன், முஸ்லிம்கள் தம் வியாபாரம், தொழில், கொள் வினை கொடுப்பினை எல்லாவற்றையும் நிறுத்திவிட வேண்டும். பிறகு ஜும்ஆத் தொழுகையில் கலந்து கொள்ளத் தயாராக வேண்டும். எல்லா முஸ்லிம்களும் ஜாமிஆ மஸ்ஜித் என்னும் ஜும்ஆ பள்ளியில் வந்து சேரவேண்டும்.

ஜும்ஆவில், ஜும்ஆத் தொழுகைக்கு முன் குத்பா என்னும் உபன்னியாஸம் கடமையான (ஷர்த்) தாகும். “கத்தீப்” என்னும் இமாம்சாஹிப் குத்பா ஓதினால் எல்லோரும் மௌனமாய் இருந்து செவிதாழ்த்தி அந்த உப தேசத்தை கேட்கவேண்டும். அந்த சமயத்தில் தஸ்பீஹ்

ஸலவாத் முதலிய எதையும் ஓதுவதும், வேறு தொழுகை தொழுவதும் தேவையற்ற, கருமமாகும்.

குத்பா உபதேசம் ஓதி முடிந்தவுடன் இரண்டு ரக்க அத் பர்லான தொழுகையை, இமாம் ஜமாஅத்துடன் எல்லோரும் சேர்ந்துத் தொழுது கொள்ள வேண்டும்.

ஜும்ஆவின் போது, குத்பா ஓதப்படுவதற்கு முன், இரண்டு ரக்கஅத்து ஸுன்னத்தும், பர்லான தொழுகைக்குப்பின் இரண்டு ரக்கஅத்து ஸுன்னத்தும் தொழுதுக்கொள்வது நலம். இதற்கதிகமான "சுன்னத்" தொழுகைகளையும் தொழலாம்.

கேள்விகள்

1. ஜும்ஆ என்றால் என்ன?
2. ஜும்ஆ எப்படி நமக்கு புனித நாளாகிறது?
3. ஜும்ஆ தொழுகை யார் யார் மீது கடமை?
4. ஜும்ஆவின்போது என்னென்ன காரியங்கள் செய்யக்கூடாது?
5. ஜமாஅத் என்றால் என்ன? ஜும்ஆவுக்கு எத்தனை பேர் தேவை?
6. குத்பா என்றால் என்ன? குத்பா ஓதும்போது என்ன செய்ய வேண்டும்? தொழலாமா?
7. ஜும்ஆ தொழுவவர் லுஹர் கொழவேண்டுமா?

4-வது பாடம்

ஐனூஸா தொழுகை

சிறுவர்களே !

நம்மில் ஒருவர் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எப்படி நாம் அவருக்கு மரியாதை செய்கிறோமோ, அதே மாதிரி, அவர் மௌத்தாகி இறந்து போனபோதும் மரியாதை செய்ய வேண்டும்.

ஆகையால், யாராவது ஒரு முஸ்லிம் இறந்து விட்டால், அவரது மையித்துக்காக ஐனூஸாத்தொழுகை நிறைவேற்ற வேண்டியது “பர்லெ கிபாயா” என்னும் பொதுக் கடமையாகும். அதாவது எல்லா முஸ்லிம் ஜனங்களும் சேர்ந்து ஒருமித்து அக்காரியத்தை செய்தாகவேண்டுமென்பதல்ல; முஸ்லிம் மகா ஜனங்களில் சிலபேர் மட்டும் அந்த “பர்லே கிபாயா”வை செய்து முடித்துவிட்டால், அக்கடமை மற்றெல்லோர் பொறுப்பிலிருந்து நீங்கி விடுகிறது. அங்ஙனமின்றி, எல்லோருமே ‘நமக் கென்ன அக்கறை’ என்று வீணே இருந்து விட்டால், எல்லோருமே சமூகக்கடமையை நிறைவேற்றத்தவறிய பாவிகளாய் விடுகிறார்கள். ஆகையால் எல்லோரும் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

தொழுகும் விதம்

மைபித்தை குளிப்பாட்டி, கபன் துணி அணிவித்து, மரியாதையுடன் கொண்டுபோய், ஐனூஸாத் தொழுகை நிறைவேற்றி, மையித்துடைய ஆத்மா விசிராந்தி அடைவதற்காக, எல்லாம் படைத்த ஆண்டவனிடம்

துஆ (பிரார்த்தனை) கேட்க வேண்டும். இதற்குப் பெயர்தான் ஜனாஸாத் தொழுகை.

தொழுகும் விதமாவது:— ஜனாஸாத் தொழுகைக்கு ருக்கூஃ, ஸஜ்தா, கஃதா—இதெல்லாம் கிடையாது. நின்ற வண்ணம், நான்கு தக்பீர்கள் சொல்லித் தொழ வேண்டும். ஜனாஸாவை யடுத்து இமாம் நிற்பார். அவருக்குப் பின்னால் தொழுகிற 'முத்ததீகள்' ஒற்றை வரிகளாக நின்று தொழுவது சுன்னத்தாகும்.

ஒழுங்காய் "ஸப்" கட்டி நின்றதும், ஜனாஸாத் தொழுகைக்கான நிய்யத்து செய்ய வேண்டும். நிய்யத்து ஒதி இமாமுடன், அல்லாஹு அக்பர் என்று சொல்லி. இரண்டு கைகளையும் உயர்த்தி, தொழுகையில் கட்டிக் கொள்வது போல் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு முந்திய தக்பீருக்குப் பிறகு பாத்திஹா ஓதவேண்டும். இரண்டாம் தக்பீருக்குப் பிறகு சலவாத்து ஓதவேண்டும். மூன்றாம் தக்பீருக்குப் பிறகு மய்யத்துக்கு துஆ கேட்கவேண்டும். நான்காம் தக்பீருக்குப் பின்மய்யத்துடய நற்கூலியை அதனமாக்க துஆ கேட்க வேண்டும். அத்துடன் சலாம் கொடுக்கவும்.

ஜனாஸாத் தொழுகையில் "அல்லாஹு அக்பர்" என்று தக்பீர்கள் சொல்லும் போது, கட்டிய கையை விட்டு கட்டவேண்டும்.

ஓதும் துஆக்கள்

1. ஜனூஸாத் தொழுகையில் இரண்டாவது தக் பீருக்குப் பின் ஓதுகிற துஆ:—

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا
وَعَائِلِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرْنَا وَأُنْسَانَا
اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاجْعَلْهُ عَلَى الْإِسْلَامِ -
وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ -

உச்சரிப்பு:

அல்லாஹும் மக்பிர் லீஹய்யினா வமய்யிதினா வஷாஹினினா, வகாயிபினா வஸகீரினா வகபீரினா வதகரனா வஉன்தானா, அல்லாஹும்ம மன் அஹ்யய்தஹுமின்னா பஅஹ்யிஹீ அலல் இஸ்லாமி, வமன் தவப்பைதஹுமின்னா பதவப்பஹு அலல் ஈமான்.

தக்க வயதுவராத ஆண்குழந்தை மையித்துக்கு ஓதுகிற துஆ:—

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا قَرِظًا وَاجْعَلْهُ لَنَا اجْرًا
وَذُخْرًا وَاجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَمُشَفَّعًا

உச்சரிப்பு:

அல்லாஹும் மஜ்அல்ஹுலனா பர்த்தன் வஜ்அல்ஹுலனா அஜ்ரன் வதுக்ரன் வஜ்அல்ஹுலனா ஷாபிஅன் வமுஷப்பஆ.

தக்க வயதுவராத பெண் குழந்தை மய்யித்துக்கு
ஓதுகிற துஆ:—

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا نَافِرًا وَاجْعَلْهَا لَنَا آجِرًا
وَدُخْرًا وَاجْعَلْهَا لَنَا شَافِعَةً وَمُشَفَّعَةً

உச்சரிப்பு:

அல்லாஹும் மஜ்அல்ஹா லனா பர்த்தன் வஜ்
அல்ஹா லனா அஜ்ரன் வதுக்ரன் வஜ்அல்ஹா லனா
ஷாபிஅதன் வ முஷப்பஆ.

பிறகு, துஆ ஓதலாம். இத்துடன் ஜனாஸாத்
தொழுகை நிறைவேறி விடுகிறது. மையித்தை, கப்ரில்
வைத்து நல்லடக்கம் செய்பவர்கள் செய்வார்கள்.

கேள்விகள்

1. “ஜனாஸா” என்றால் என்ன?
2. “பர்லே கிபாயா” என்றால் என்ன?
3. யாருமே மையித்துத் தொழுகையில் ஈடுபடாவிட்டால், பாஸிகள் ஆவது யார்?
4. ஜனாஸாத் தொழுகை நிறைவேற்றுகிற விதம் எப்படி?
5. ஜனாஸாத் தொழுகையில் ருக்கூஃ; ஸஜ்தா உண்டா?
6. துஆ ஓதுங்கள்: பெண்குழந்தை துஆ என்ன? ஆண் குழந்தை துஆ என்ன?

5-வது பாடம்

இரு 'ஈது' தொழுகைகள்

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹுதஆலா, நம் முஸ்லிம் சமூகம் அனைத்துக்கும், அநேக அருட் பாக்கியங்களை கொடுத்திருக்கின்றான். முஸ்லிம்களின் சந்தோஷத்திற்காக ஆண்டுதோறும் இரண்டு பெரும் பண்டிகை நாட்களையும் அருள் புரிந்திருக்கின்றான்.

அவற்றில் ஒன்று 'ஈதுல் பித்ர்' என்பதாகும். இது ரமலான் மாதத்தில் முஸ்லிம்கள் மாதமெல்லாம் தோன்பு நோற்று முடித்ததும் ஷவ்வால் மாதம் முதல் நாள், ஆனந்த மயமாக பெருநாள் கொண்டாடுகிறோமே அது.

இரண்டாவது பெருநாள் 'ஈதுல் அல்ஹா' என்பதாகும். துல்ஹஜ்ஜு என்ற ஹஜ்ஜுடைய மாதத்தில், 10-ம் நாள் கொண்டாடுகிற புனித ஈதுப் பண்டிகையாகும் இது! "குர்பானிப் பெருநாள்" என்றும் இதைச் சிலர் சொல்வார்கள். ஏனெனில், இந்தப் பெருநாளில், ஆண்டவன் பெயரால் ஓர் உயிர்ப் பிராணியை தியாகம் செய்வதால், இதை ஈதுல் அல்ஹா (தியாகப் பெருநாள்) என்று சொல்கிறோம்.

"ஹஜ்ஜுப் பெருநாள்" என்ற பெயர் ஆழ்ந்த கருத்தும் தத்துவமும் உடையதாகும். உலக முஸ்லிம்களில், வசதியும் செளகர்யமும் சக்தியும் பணவசதியும் உடையோர் திருமக்கா நகரில் கூடி ஹஜ்ஜுக் கடமையை நிறைவேற்றுவதைப் போல், அங்குப் போக முடியா நாமும், இங்கிருந்து கொண்டே அத்தகைய வணக்கத்தின் போது ஈதுத் தொழுகை நிறைவேற்றி புண்யமும் பதவியும் அடைகின்றோம்.

சுன்னத்தான தொழுகை

இரண்டு ஈதுப்பெருநாட்களிலும் நாம் விசேஷமாய் தொழுதுக் கொள்கிற தொழுகை “சுன்னத்தான” தாகும்.

“இந்தப் பெருநாளில் சுன்னத்தான இரண்டு ரக்க அத்து தொழுகையை தக்பீர்களுடனே, அல்லாஹ்வுக்காக தொழுதுக் கொள்கிறேன்” என்று நிய்யத்து செய்து கொண்டு தொழவேண்டும்.

ஈதுத் தொழுகைக்குரிய நேரம்; காலை யில் சூரியன் ஓர் ஈட்டி உயர் அளவுக்கு உயர்ந்ததி லிருந்து ஆரம்பமாகிறது; சூரியன் உச்சத்தை அடைவதற்கு முன், நேரம் முடிவடைந்துவிடுகிறது. எனவே, காலை 8-மணியிலிருந்து லுஹுக்கு முன் ஈதுத் தொழுகை நிறைவேற்றிக் கொள்வது மிகவும் நன்று.

தொழுதுக் கொள்வதற்காக, ஜும்ஆப் பள்ளிக்கோ, ஈதுகாஹ்வுக்கோ புறப்பட்டுப் போவதற்கு முன் செய்யவேண்டிய காரியங்கள்:—(1) மிஸ்வாக் செய்து குளித்து முழுகவேண்டும். (2) சுத்தமான நல்ல துணி உடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். (3) அத்தர் முதலிய வாசனை திரவியம் பூசிக்கொள்ள வேண்டும். (4) தொழுகை நடைபெறும் ஸ்தலத்துக்குப் போகுங்கால், வழியெல்லாம்

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَبِئْسَ مَا كَفَرُوا اللَّهُ أَكْبَرُ

كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ بَكْرَةً

وَأَصِيلًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَبِئْسَ مَا كَفَرُوا

பிறகு இரண்டாவது ரக்கஅத்திலும் தக்பீர்கள் சொல்ல வேண்டும். பிறகு அதைத் தொடர்ந்து மிச்சத் தொழுகையை பூர்த்திப் படுத்த வேண்டும்.

குத்பா

இப்படி இரண்டு ரக்கஅத் சுன்னத் தொழுகை முடிந்த பின் இமாம்சாஹீப், இரண்டு குத்பாக்கள் ஓதுவார். அந்த குத்பா உபன்னியாஸத்தில், ஈதில் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய கடமைகளை எடுத்துரைப்பார். அதை எல்லோரும் அமர்ந்து கவனமாய் கேட்டு அனுஷ்டிக்க முயலவேண்டும். குத்பா ஓதப்படும் போது பேசுவதோ கலைவதோ, சந்தடிச் செய்வதோ கூடாது.

ஈதுல் அல்ஹா

ஹஜ்ஜுப் பெருநாளில் ஈதுல் அல்ஹாத் தொழுகையை, ஈதுல் பித்ர் தொழுகையைப் போன்றே நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆனால், மூன்று காரியங்கள் விசேஷம்; அவை:—

(1) தொழுகப் போவதற்கு முன் ஏதும் ஆகாரம் உட்கொள்ளாமல் சீக்கிரமே போய்வர வேண்டும்.

(2) தொழுகப் போகையில் வழியெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு போகவேண்டிய தக்பீரை நன்றாய் இரைந்து சப்தமிட்டு ஒதிக்கொண்டு போக வேண்டும்.

(3) அன்றையதினம் செய்யும் குர்பானியை, தொழுகைக்குப் பிறகு செய்வது (அதாவது ஆடு மாடு அறுப்பது) முஸ்தஹப்பான நன்மை யாகும்.

ஈதுல்பித்ர் தொழுகை சற்று நேரங் கழித்தும், ஈதுல் அல்ஹா தொழுகை சற்று சீக்கிரமாகவும் காலை யில் தொழுதுக் கொள்வது சிரேஷ்டம். மற்றபடி யெல்லாம் இரு ஈதுப் பெருநாள் தொழுகைகளும் ஒரே மாதிரிதான்.

துல்ஹஜ்ஜு மாதம் 9-ம் நாள் பஜ்ருத் தொழுகை ஜமாஅத்து முடிந்ததும் ஒவ்வொரு நேரத் தொழுகைக்குப் பிறதும் 13-ம் நாள் அஸ்ரு தொழுகை வரை, ஜமாஅத்தார் அனைவரும் சேர்ந்து தக்பீர் ஒதுவது நன்மையான கடமையாகும்.

கேள்விகள்

1. இரண்டு பெருநாட்களின் பெயர் என்ன?
2. ஈதுல் பித்ர்வுக்கும் ஈதுல் அல்ஹாவுக்கும் விசேஷ அனுஷ்டானங்கள் என்னென்ன?
3. குர்பானி செய்வது ஈதுக்கு முன்னாலா, பின்னாலா?
4. எந்தப் பெருநாளில் ஹஜ்ஜு நடைபெறுகிறது?
5. ஈதுத் தொழுகையில் தக்பீர்கள் சொல்வது எங்ஙனம்?
6. ஈதில் முஸ்தஹப்பான காரியங்கள் என்னென்ன?

6-வது பாடம்

‘ஜக்காத்’ (தானம்) விளக்கம்

இஸ்லாத்தின் ஐந்து பிரதமக் காரியங்களில் (ருக்னுகளில்) நான்காவது ‘ஜக்காத்’ என்பதாகும். ஜக்காத் என்றால், பொதுவாக ‘தானம்’ என்றும், குறிப்பாக தம்மிடமுள்ள செல்வத்தில் ஒரு பகுதியை பிரித்தெடுத்து, ஆண்டவன் பெயரால் தர்மம் செய்து விடுவதாகும். இதை ஒருவகை தார்மிக வரி (டெக்ஸ்) என்றும் சொல்லலாம்.

எந்தெந்தப் பொருட்களுக்காக ‘ஜக்காத்’ கொடுக்க வேண்டுமெனின் : தங்கம்-வெள்ளி-ஆடு மாடு-பிராணிகள்-வர்த்தகத்திற்கென்று வைத்துள்ள பொருட்கள்-தானியம் அரிகோதம்பு முதலியவைகளுக்காம்.

யார் யார் மீது ஜக்காத்து கடமையாகிறதெனில்: முஸ்லிமாவும், புத்திசுவாதீனனாகவும், மேஜர் வயது, வந்தவனாகவும், சுதந்திர முடையவனாகவும், குறிப்பிட்ட (நிஸாப்) அளவுச் சொத்து உள்ளவனாகவுமிருப்பவன் ஜக்காத் கொடுக்க வேண்டும்.

நிஸாப்

‘நிஸாப்’ என்றால் என்ன? அதன் விபரமாவது:- பணம் காசு சொத்து சாமான் பொருட்கள், ஆடுமாடு ஒட்டகப் பிராணிகள்—இவைகளில் ஓர் குறிப்பிட்ட அளவுக் குரிய ஆஸ்திக்காரன் மீது, அந்த ஆஸ்திக்கு ஜக்காத் கொடுக்க வேண்டியது விதியாகின்றது. உதாரணமாக: ஒருவனிடம் இருநூறு திர்ஹம் என்ற வெள்ளிக்காசு, 36 தோலா வெள்ளிப்பாளச் செல்வம்,

அல்லது 20 தீரூர் தங்கநாணயம் அதாவது 51 தோலாவுக்கு 'தங்கம்' இருந்தாலோ, அல்லது இதுபோல் நகை யாபரணம், பாத்திரம் முதலிய சாமானோ, வியாபாரத்துக்கு உபயோகமாகும் தட்டுமுட்டுச் சாமான் கருவிகளோ இருந்தால், அவன் 'நிஸாப்' உடையவன் ஆகின்றான்.

ஐக்காத் எவ்வளவு?

இங்ஙனம் நிஸாப் உடையவன் ஐக்காத்கொடுக்க வேண்டும். எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டு மெனின்: உடையவனிடம் சொத்து வந்து ஒருவருடம் பூர்த்தி யாகிவிட்டால், நிஸாப் அளவுக்குரிய சொத்திலிருந்து நாற்பதில் (40+1) ஒரு பகுதியைப் பிரித்தெடுத்து தானம் செய்துவிட வேண்டும். இதுவே பர்லான ஐக்காத்.

ஒருவனிடம் நிஸாப் அளவுக்கு சொத்தோ செல்வமோ இருந்து அதன் மீது கடனும் இருந்தால் அவன் நிஸாப்காரனாகமாட்டான். அதாவது கடனைத் தீர்த்துவிடும்போது நிஸாப் அளவுக்குரிய சொத்து குறைந்துவிடுமாயின், அவன் ஐக்காத் கொடுக்க வேண்டிய கடமையல்ல.

ஒருவனிடம் நிஸாப் அளவு செல்வம் சேர்ந்து ஒருவருஷம் பூர்த்தியாகாவிட்டாலோ, கடன் தீர்ந்ததற்காக அதில் ஒரு பகுதி செலவழிந்துவிடு மென்றிருந்தாலோ, அந்தச் செல்வத்தின் மீது ஐக்காத் (வரி) கடமையாகாது.

மேலும், உபயோகத்தில் உள்ள பாத்திரங்கள், புழங்கும் சாமான்கள், சவாரி வாகனாதிகள், தொழிலுக்குரிய கருவிகள், வாசிப்பதற்கான புத்தகங்கள்—முதலியன மீது ஐக்காத் விதியாகமாட்டாது.

திர்ஹம், தீனார், தோலா, மாஷா இஃதெல்லால் பழங்காலக் கணக்குகள். இக்கால நாணயக் கணக்குப் படி, எல்லா அவசியச் செலவுகளும் கடன்களும் போக, நுறுருபாய் பெறும்படியான சொத்து அல்லது சாமான் அல்லது ரொக்கம் உள்ளவன் 40-ல் ஒரு பகுதியாகிய (ரூ. 2-50) இரண்டரை ரூபாயை ஜக்காத் கொடுக்க வேண்டியது பேணுதலான காரியம்.

ஜக்காத் யாருக்கு?

ஜக்காத் பணத்தை யார் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு, இஸ்லாமிய ஷரீ அத்தில் விபரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜக்காத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு அருகதையான உரியவர் ஏழு பேர்களாவர் அவர்கள்:—

1. பகீர் என்ற ஏழை; (நிஸாப் அளவைவிட மிகச் சொற்பமான ஸ்திதியிலுள்ளவர் பகீர்தான்)
2. மிஸ்கீன் என்ற அகதி; (நான்கைக்கென்று கைவசம் ஏதுமே இல்லாதவர் மிஸ்கீன் ஆவர்.)
3. ஆமில் என்ற காரியஸ்தர்; (ஜக்காத் வருவல் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டு, அவருக்குரிய ஜீவனம் சம்பளத்தை அதிலிருந்தே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அனுமதி பெற்ற ஸ்திதியிலுள்ள ஊழியர்.)
4. முக்காதப் என்ற சீட்டு எழுதிக்கொடுத்துள்ள அடிமை. (அதாவது, "நீ இவ்வளவு பணம் சம்பாதித்து கொண்டு வந்து கொடுத்துத் தீர்த்துவிட்டால் உனக்கு உரிமையுண்டு" என்று எஜமானால் பத்திரம் எழுதி வாங்கப்பட்ட அடியான்.)

5. நிஸாப் அளவைவிட குறைவான செல்வ ஸ்திதியிலுள்ள - கடன்பட்டவன்.

6. தன் மனைவி மக்களுக்கு கொடுக்க, அல்லது செலவுக்கு கையில் காசுபணம் இல்லாததால் பீஸ்பீலில் போக முடியாமல் தவிக்கும் “முஜாஹித்”.

7. வழிப்பிரயாண சௌகரிய மில்லாத “முஸாபிர்” எனப்படும் வழிப்போக்கன்.

நிஸாப் உடைய செல்வந்தர், தம் சொத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கும் ஜக்காத் பணத்தை, மேற் கூறிய ஏழு வகை எளியோர்களில் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம்; எல்லோருக்கும் பங்கிட்டுங் கொடுக்கலாம்.

ஜக்காத்துக்கு தகாதவர்

ஜக்காத் கொடுக்கும் தனவான், தனது சுற்றத்தாரில்: மகன், மகள், நிஸாப் அளவு சொத்துள்ளவன், ஹாஷிம் குலத்தினர், முஸ்லிமல்லாதவர், பரஸ்பரம் கணவன்—மனைவி (அதாவது கணவன் மனைவிக்கும், மனைவி கணவனுக்கும்) ஜக்காத் கொடுப்பது கூடாது; அப்படி கொடுக்கப்பட்டாலும் வாங்கிக் கொள்வதும் தகாது.

கேள்விகள்

1. ஜக்காத் என்பது இஸ்லாத்தின் எத்தனையாவது கடமை?
2. எந்தெந்தப் பொருளுக்கு ஜக்காத் உண்டு?
3. யார் மீது ஜக்காத் கடமை யாகிறது?

4. "நிஸாப்" என்றால் என்ன? ஜக்காத் கொடுபட வேண்டிய சொத்தின் அளவு எவ்வளவு?

5. நூறு ரூபாய்க்கு எத்தனை ரூபாய் ஜக்காத்?

6. கடன் காரன் மீது ஜக்காத் கடமையா? அந்தக் கடனின் அளவு என்ன?

7. யார் யாருக்கு ஜக்காத் கொடுக்கலாம்? ஜக்காத்தை வாங்கித் தின்ன யார் யார் தகுதி யில்லாதவர்கள்?

8. ஏழை மனைவிக்கும் பணக்காரப் புருஷன் ஜக்காத் தரலாமா?

7-வது பாடம்

ஸத்கா பித்ரா

ஸத்கா பித்ராவும் ஒருவகை தானம் (வரி) தான். ஜக்காத் கொடுக்கக் கடமையான “நிஸாப்” அளவு சொத்துள்ளவர், தனக்காகவும் (தக்க வயது வராத) தனது “மைனர்” குழந்தைகளுக்காகவும் பித்ரா தானம் கொடுக்கவேண்டியது (வாஜிபான) கடமையாகும்.

ஸத்கா பித்ரா என்றால், ஈதுல்பித்ர் பெருநாளன்று காலையிலேயே, ஈது தொழுகப் போவதற்கு முன், “பித்ரா”வை யாராவது ஏழையொருவர்க்கு தானமாக கொடுத்துவிட வேண்டும். ஒரு பித்ராவை சில பேருக்கோ, பல பேருக்கோ பகிர்ந்து கொடுக்கலாகாது.

ஸத்கா பித்ராவை, ஈதுத் தொழுகைக்குப் பிறகு கொடுத்தாலும் கடமை தீர்ந்துவிடும்; ஆனால் கொடுத்து விட்டுத் தொழுகைக்குப் போவது மிகவும் நல்லதும் புண்ணியமும் ஆகும். ஈது தினத்திலே “பித்ரா” கொடுக்க இயலாமல், ஏதோ காரணத்தால் தவறிப் போனவர், மறுநாட்களிலாவது அதை கொடுத்தே தீரவேண்டும்.

‘பித்ரா’ எவ்வளவு?

பித்ரா கொடுக்க கடமைப்பட்டவர் ஒவ்வொருவரும் தமக்காக, அரை மரக்கால் கோதுமை, அல்லது ஒரு மரக்கால் தானியம், அல்லது இதற்குரிய கிரயத்தை பித்ரா தானமாக கொடுக்க வேண்டும்.

ரம்ஸானில் நோன்பு நோர்க்க இயலாமல் போன வர்களும் தங்கள் பெயரால் பித்ரா தானம் கொடுக்கலாம். நோன்பு விரதம் அனுஷ்டித்தவர் நிஸாப் அளவு சொத்து உள்ளவராயிருந்தும், பித்ரா கொடுக்காமல்

இருந்து விட்டால், அருளாளனாக அல்லாஹ்வின் அன்பு அனுஷ்டித்த நோன்பு திருப்திகரமாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.

குறிப்பு: இக்காலத்தில் கோதுமை, அரிசி முதலிய முக்கிய தானியங்களின் விலை ஏற்றமாயும், ஒழுங்கில்லாமலும் இருப்பதால், ஒரு ஏழைக் குடும்பம் ஒரு நாளைக்கு வயிற்றூர சமைத்து உண்பதற்குப் போதுமான அளவு தானியமோ, பணமோ கொடுத்து விடுவது சாலச் சிறந்தது. "பித்ரா" அளவு அரை மரக்காலே யாயினும் ஒரு மரக்காலாகக் கொடுத்தால், அதிகப் புண்ணியமே யாகும். (விபரத்தை ஊரில் உள்ள ஆலிம், மொளலவிகளிடம் நேரில் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்க.)

கேள்விகள்

1. பித்ரா என்றால் என்ன தானம்?
2. பித்ரா தானம் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்?
3. யார் யார் மீது பித்ரா கடமை யாகிறது?
4. சூழந்தைகளுக்காக பித்ரா யார் கொடுக்க வேண்டும்?
5. பித்ரா காசை, சில்லரையாக்கி பிச்சை போடுவது தகுமா?
6. கோதுமை, அரிசி இவற்றில் பித்ரா எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்?
7. நோன்புக்கும் பித்ராவுக்கும் சம்பந்த முண்டா? அதென்ன?

8-வது பாடம்

'குர்பானி' எனும் தியாகம்

இஸ்லாமியச் சம்பிரதாயத்தில் 'குர்பானி' ஒரு அரும்பெரும் அனுஷ்டானமாய் இருந்து வருகிறது. அடியார்கள் தம் ஆண்டவனுக்கு உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்பது, குர்பானி என்னும் தியாகத்தின்மூலம், நம் முஸ்லிம் களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தொழுகை, நோன்பு முதலிய வணக்கத்தின் மூலமாக அடியார்கள், தம் உடலை ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். ஜக்காத், ஸத்கா, பித்ரா முதலிய தானதருமத்தினால் அடியார்கள் தம் பொருளை, ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். அடுத்தபடியாய் குர்பானி என்னும் தியாகத்தினால் அடியார்கள் தம் ஆவிக்குப் பதிலாய், வேறு உயிரை ஆண்டவனுக்காக அர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். ஆடு, மாடு ஒட்டகம் அறுப்பதனால் அதன் மாமிசம் தனக்கும் பிறர்க்கும் உணவுப் பொருளாகவும் உபயோகிக்கப் படுகிறது. இதில் இன்னும் பல தத்துவங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன.

குர்பானியின் முறை

சிறுவர்களே!

குர்பானியின் தத்துவ அர்த்தத்தை ஓர் அளவு நிங்கள் தெரிந்துக் கொண்டீர்கள். இனி, இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தின் பிரகாரம், குர்பானி சடங்கை யார் நிறைவேற்ற வேண்டும். எப்படி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை, உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

பாலர்களே!

சுயேச்சையானவராகவும், ஊரில் வசிப்பவராகவும், ஜக்காத் கொடுக்கும் நிஸாப் அளவு சொத்துடையவராகவும், தக்க வயது வந்தவராகவும் சுயபுத்தியுடையவராகவும் உள்ள முஸ்லிம் ஆண், பெண் இரு சாராரும், குர்பானி கொடுக்க வேண்டியது சுன்னதாகும்.

ஒவ்வொருவரும் தமக்காக ஒரு ஆட்டை அறுத்துக் குர்பானி கொடுக்க வேண்டும். அல்லது எழுபேர் சேர்ந்து ஒரு ஒட்டகத்தையோ, மாட்டையோ, அறுத்துக் குர்பானி கொடுக்கலாம்.

குர்பானி கொடுக்கப்படும் ஆடு ஓராண்டு (வயது) உடையதாக இருக்கவேண்டும். மாடு இரண்டு வயதை உடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒட்டகம் ஐந்து வயதினதாயிருக்கவேண்டும். குர்பானிக் குரிய பிராணிகள், யாதொரு அங்க ஊனமில்லாமல் சகல லக்ஷணங்களும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். எனவே, இரு கண் குருடாகவோ, ஒரு கண் குருடாகவோ, கால் நொண்டியாகவோ, மிகவும் இளைத்ததாகவோ, வால், கொம்பு, காது, ஏதும் முறிந்ததாகவோ, அறுபட்டதாகவோ இருந்தால் அப்படிப் பட்ட பிராணிகளை குர்பானி கொடுப்பது 'ஜாயிஸ்' இல்லை; கூடாது.

குர்பானி காலம்

குர்பானி கொடுப்பதற்குரிய காலமாவது: துல் ஹஜ்ஜு மாதம் 10-ம் நாள் காலை நேரத்திலிருந்து ஆரம்பித்து, 12-ம் நாள் அஸர் (அஸ்தமன மாலை) நேரம் வரை குர்பானி கொடுக்கலாம். அதன் பிறகு கொடுப்பதில் பயனில்லை.

('தஷரீக்' உடைய கடைசி நேரம் துல்ஹஜ்ஜு மாதம் 13-ம் நாள் அஸர் நேரம் வரையிலாகும். குர்பானிக் குரிய நேரத்துக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.)

நகரவாசிகள், ஈதுத் தொழுகைக்குப் போய்வந்த பிறகே குர்பானி கொடுக்க வேண்டியது சிறப்புடையதாகும். ஈதுத் தொழுகையை தொழத் தகுதியில்லாத குக்கிராமத்தி லுள்ளோர்க்கு இந்நிபந்தனை இல்லை. அவர்கள் முன்னே, பின்னே கொடுக்கலாம்.

மாமிச உபயோகம்

குர்பானி கொடுக்கப்பட்டதன் இறைச்சியை, குர்பானி கொடுத்தவர் உண்ணலாம். தமது இனம் பந்து ஜனங்களுக்கும் உண்ணக் கொடுக்கலாம். ஏழை எளியோருக்கு தானமாகவும் விநியோகம் செய்யலாம். அதாவது, மூன்றில் ஒரு பகுதியை பந்துக்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் கொடுக்கலாம்; மூன்றில் ஒரு பகுதிக்குக் குறையாமல் (அதிகமாகவே) ஏழை எளியோருக்கு தானமாக கொடுக்க வேண்டும். மற்றொரு பகுதியை சொந்த (குடும்ப) உபயோகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

'தபஹ்' செய்து அறுக்கும் பழக்கமுடையவர், தம்முடைய குர்பானியை தானே தன் கைப்பட அறுப்பது மிகவும் சிரேஷ்டம். பழக்கமும் தைரியமும் இல்லாதவர், தமது குர்பானியை வேறு ஆள் மூலம் அறுக்கச் செய்தும் கொடுக்கலாம்.

குர்பானி செய்யப்பட்ட பிராணியின் தோலை ஏழைக்கோ, தர்ம காரியத்துக்கோ தானம் கொடுத்து விடவேண்டும்; அதை ஆடறுக்கும் கஸ்ஸாபுக்கு கூலியாக கொடுப்பது கூடாது. ஆனால், தான் உண்ணும் போது அவனைத் தன்னுடன் விருத்தினனாக அமரச் செய்து கொள்ளலாம்.

கேள்விகள்

1. சூர்பானியின் தத்துவார்த்தம் என்ன?
2. சூர்பானி கொடுக்க கடமைப்பட்டவர் யார்?
3. அறுக்கப்படும் பிராணி என்ன லக்ஷணமுடையதாய் இருக்க வேண்டும்?
4. சூர்பானிக் குரிய நானும் காலமும் எது?
5. மாடு, ஒட்டகம் சூர்பானி எத்தனைப் பேருக்கு உரியதாகும்?

9-வது பாடம்

அகீகா

அகீகாவும் ஒருவகை குர்பானிதான். அதாவது, நம்மவர்கள் குடும்பத்தில் குழந்தை பிறந்தால், குழந்தைப் பெயரால் அதன் சுக சௌக்கியத்தை நாடி ஆடு அறுக்கின்றோமே. அதற்குப் பெயர்தான் அகீகா என்பதாகும்.

இந்த சிசுச் சடங்கு மிகவும் முக்கியமும் புண்ணியமும் ஆனதாகும். ஆண் குழந்தையானால் இரண்டு ஆடுகளும், பெண் குழந்தையானால் ஒரு ஆடும் அறுத்து, அகீகா சடங்கை நிறைவேற்ற வேண்டும். இரண்டு ஆடு அறுத்துக் கொடுக்க பொருளாதார வசதி இல்லாதவர், ஆண் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரே ஆடு அகீகா கொடுக்கலாம். மிகவும் ஏழைகள் மீது இச்சடங்கு கடமை யில்லை.

அகீகாவுக்காக, பிள்ளைப் பெயரால் ஆடு அறுத்த பிறகு, பிள்ளையுடைய தலை ரோமத்தை சிறைத்து, அதை தராசில் வைத்து வெள்ளி போட்டு நிறுத்து, அந்த வெள்ளியை ஏழைகளுக்கு ஸதகா (தானம்) கொடுத்துவிட வேண்டியது 'முஸ்தஹப்பான்' நற் கருமமாகும். கட்டிவெள்ளி யில்லாவிட்டால் வெள்ளி நாணயமும் நிறுத்துக் கொடுக்கலாம்.

தகாத சடங்கு

பிள்ளையின் நலத்துக்காக கொடுக்கும் அகீகா, தானம் முதலியதை, எல்லாம் வல்ல ஏக நாயனான அல்லாஹுதஆலாவின் பெயராலே கொடுத்து, ஏழை எளியோருக்கு அதன் பிரயோஜனம் போய்ச் சேர வேண்டும்.

கப்ரில் உள்ள பிரேதங்கள் பெயராலும், தர்காவில் அடங்கியுள்ள ஓலியாக்கள் பெயராலும் அகீகா முதலிய பிள்ளைச் சடங்குகளைச் செய்தல் கூடாது; பிள்ளைகளின் தலைமுடியை, தர்கா போன்ற புனித ஸ்தலங்களில் போய் இறக்கி அசுத்தப்படுத்தக்கூடாது. ஏழைகளுக்கு உரிய தானப் பொருட்களை உண்டிகளில் போட்டு அரசாங்க கஜானாவுக்குப் போய்ச் சேரும்படி விடக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட அனாசாரச் சடங்குகளால் ஏழைகட்கு என்ன பிரயோஜனம்?

பிள்ளைகளே, இப்படிப்பட்ட அனாசாரங்கள் நடந்தால் அதை நீங்களும் விலக்குவீர்களாக?

கேள்விகள்

1. அகீகா என்றால் என்ன?
2. பிள்ளையின் தலைரோமத்தை என்ன செய்ய வேண்டும்?
3. குர்பானி, தான தர்மம் முதலியதை எப்படி, எங்கே நடத்த வேண்டும்?
4. தகாத சடங்குகள் என்ன?
5. அகீகாவில் "முஸ்தஹப்பான" காரியம் எது?

10-வது பாடம்

ஹஜ்ஜு

அருமைச் சிறுவர்களே!

மக்கா, மதீனா என்ற புனிதப் பெயர்களைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். மக்கா என்பது, ஒரு நகரத்தின் பெயர். அந்தப் பட்டணம் அரேபியா (அரபு) தேசத்தில் இருக்கிறது. அரபு தேசம் நம் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் மேற்கே வெகு தூரத்தில் கடலுக்கு அப்பால், மணல் பாங்கான பிரதேசத்தில் இருக்கிறது.

மக்கா நகரத்தில்தான், இருலோகநாதரும் இஸ்லாத்தின் போதகருமான நமது நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்தார்கள். அங்கு தான் தீனுல் இஸ்லாம் என்னும் சன்மார்க்கத்தை முதன்முதல் ஜனங்களுக்கு போதித்தார். ஆகையால் அந்நகரை நாம் 'மக்கா ஷரீப்' என்று சொல்கிறோம்.

அந்தப் புனித நகரத்தில் கஃபதுல்லாஹ் என்ற புண்ணிய ஸ்தலம் (மகாப் பெரும் பள்ளிவாயல்) இருக்கிறது. அதை 'கஃபதுல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வுடைய வீடு) என்றும் சொல்கிறோம்.

உலகில் உள்ள முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் அந்தப் புனித ஸ்தலத்தில், வருஷத்துக் கொருமுறை வந்து கூடி, எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் போற்றி வணங்குகிறார்கள். அந்த வணக்கத்திற்குப் பெயர்தான் ஹஜ்ஜு.

இஸ்லாத்தின் ஐம்பெரும் கடமைகளில் ஐந்தாவது அம்சம்தான் ஹஜ்ஜு வணக்கம் அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையை ஏற்று, அவ்விறைவனுடைய திருப்திக் காகவே ஹஜ்ஜு செய்யவேண்டும். தூய எண்ணத்

தோடு ஹஜ்ஜு செய்தால், நாம் ஆயுள் முழுதும் அறியாமலோ அறிந்தோ செய்த பாபங்களெல்லாம் மன்னிக்கப்பட்டு போகும். தாய் வயிற்றில் பிறந்தது போல் பரிசுத்தம் அடைவோம். நமக்கு ஆண்டவன் அருள் கிடைக்கும்.

எனவே. சௌக்கியமும் சௌகர்யமும் உடைய ஆண், பெண் இருசாராரும், தம் ஆயுளில் ஒருமுறை மக்காவுக்குப் போய் ஹஜ்ஜு வணக்கம் புரியவேண்டியது பர்லாகிய கடமையாகும்.

'சௌகர்யமும் சௌக்யமும்' என்பதற்கு விபரம் யாதெனில்: தக்க வயதுவந்தவர் (பெரியவர்) கள், தம் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு மக்காவுக்குப் போய் ஹஜ்ஜு செய்து திரும்பிவந்து சேருகிறவரைக்கும் வேண்டிய சௌகர்யம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதாவது போய் வர (வாகன, வண்டி, கப்பல், விமானச்) செலவுக்குப் போதிய பண வசதி இருக்க வேண்டும்; அதுவரை வீட்டில் தம் பொறுப்பில் வாழுகிறவர்கட்கு ஜீவாராம்ச அவசியச் செலவு கொடுக்க சௌகர்யம் இருக்க வேண்டும். வழியில் உயிர் வாழ்வுக்கு ஆபத்து உண்டாகா தென்ற அளவு தேக சௌக்ய நம்பிக்கையும் இருக்க வேண்டும்.

பெண்கள் தனியாக ஹஜ்ஜுக்குப் போகக் கூடாது. தனக்குரிய தந்தை, சகோதரன், பிள்ளை போன்ற 'மஹ்ரமான்' ஆண் துணையோடே போய் வரவேண்டும்.

ஹஜ்ஜு வணக்க அம்சம்

ஹஜ்ஜில் மூன்று காரியங்கள் 'பர்லான்' அனுஷ்டானங்களாகும். அவை:

1-வது: சாதாரண வெண் உடை உடுத்து இஹ்ராம் கட்டிக்கொள்வது.

2-வது: அரபாத் என்ற இடத்தில் தங்கியிருப்பதாகிய உகூப்.

3-வது: கஃபா எனும் ஆலயத்தை சுற்றி வந்து தவாப் செய்வது.

ஹஜ்ஜில் இன்னும் ஐந்து காரியங்கள் வாஜிபான அனுஷ்டானங்களாகும். அவை:

1. முஸ்தலிபா என்ற இடத்தில் ஒர் இரவு தங்கியிருப்பது.

2. அகபாத் என்ற இடத்தில் (மூன்று ஸ்தூபிகளை நோக்கி) பொடிக் கற்களை ஏறிவது.

3. 'ஸபா' என்ற மலைக்கும் 'மர்வா' என்ற மலைக்கு மிடையில் உள்ள வெளியிடங்களில், முறைப்படி மெல்ல ஓடுவது.

4. தலை ரோமத்தை சிறைத்துக் கொள்வது; அல்லது கொஞ்சம் கத்தரித்துக் கொள்வது.

5. தவாபில் விதாஃ—அதாவது ஹஜ்ஜுசடங்குகள் முடிந்த பின் திரும்பப் புறப்படுங்கால், கஃபத்துல் லாஹு ஆலயத்தை சுற்றிவந்து தவாப் செய்வது.

குறிப்பு: ஹஜ்ஜு வணக்கத்தை யொட்டி அனுஷ்டிக்கப்படும் காரியங்களில் அரிய தத்துவமும் புனிதக் கருத்தும் அடங்கியிருக்கின்றன.

மேலும் அங்கு புரியவேண்டிய வணக்க முறை, ஓதவேண்டியவை, செய்ய வேண்டியவைப் பற்றி, மக்காவில் இதற்கென நியமிக்கப்பட்டுள்ள போதகர்கள் கற்'ரித்துக் கொடுப்பார்கள்.

ஆதலின், இப்புத்தகத்தில் அவை மிகச் சுருக்கமாகவே கூறப்பட்டுள்ளன.

மதீனாபள்ளி தரிசனம்

மக்கா நகரில் ஹஜ்ஜு வணக்க அனுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டதும், மற்றொரு முக்கியமான நல் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். அதுதான் மதீனா விலுள்ள 'மஸ்ஜிதே நபவீ' என்னும் திருநபித் திருப்பள்ளி வாசல் தரிசனமாகும். அங்கு நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸ்ஸல்லம்) அவர்களுடைய புனிதமான ரவ்லா எனும் 'கப்ரு' இருக்கிறது. அதை தரிசித்து ஜியாரத்து செய்து வரவேண்டும்.

மஸ்ஜிதே நபவீயில் தொழுவது, மற்ற பள்ளிகளின் தொழுகையைவிடபன்படங்கு நன்மையுடையதாகும்.

கேள்விகள்

1. ஹஜ்ஜு இஸ்லாத்தின் எத்தனையாவது கடமை?
2. ஹஜ்ஜு யார் மீது கடமையாகிறது?
3. ஹஜ்ஜில் முக்கியமாய் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என்னென்ன?
4. ஹஜ்ஜின் பரலுகள் எவை? வாஜிபுகள் எவை?
5. பெண்கள் தனியே ஹஜ்ஜுக்குப் போகலாமா? கூட துணைக்கு யாரை அழைத்துப் போக வேண்டும்?
6. மதீனாவின் சிறப்பென்ன? அங்கு என்ன தரிசிக்க வேண்டும்?

11-வது பாடம்

ஜிஹாத் என்னும் சேவை

சிறுவர்களே,

நாம் வீடு கட்டினால், அதற்குப் பழுது வராமல் அழிவு நேராமல் காப்பாற்றுகிறோம், அல்லவா? அதைப் போல் நமது பரிசுத்த இஸ்லாம் தர்மத்துக்கு இடையூறு வராமல் காப்பாற்ற வேண்டியது ஒவ்வொரு முஸ்லிம் உடையவரும் அறக்கடமையாகும்.

இஸ்லாத்தை காப்பாற்றுவது எப்படி? நம் உடல் உழைப்பாலும், பொருட் செலவாலும் சன்மார்க்கத்தை காப்பாற்ற வேண்டும். எதிரிகள், படையெடுத்து முஸ்லிம் சமூகத்தையோ, இஸ்லாமிய ஸ்தானங்களையோ அழிக்க வரும்போது, நாமும் எதிர்த்துப் போராடி, ஏம் சமூகத்தையும் மதத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும். இத்துறையில் முயற்சிப் பதைத்தான் நாம் ஜிஹாத் என்று சொல்லுகிறோம். ஜிஹாத் என்றால் 'மதப் போர்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

வீணை, வலிய போய் எவரையும் நாம் தாக்கக் கூடாது. தற்காப்புக்காகவே நாம் யுத்தமும் முயற்சியும் புரிய வேண்டும். இப்படி முயற்சிப்போன் இஸ்லாமியப் போர்வீரன் ஆவான். இத்தகைய வீரனை 'முஜாஹித்' என்று சொல்லுகிறோம். முஜாஹித்யானவன், இப்புனிதப் போராட்டத்தில் எதிரிகளால் தாக்குண்டு மாண்டு போனால் 'ஷஹீத்' உடைய பதவி கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தியாகிக்கு, அல்லாஹுதஆலாவுடைய பேரருள் உண்டாகும்.

ஜிஹாத் செய்வதும் 'பர்லே கிபாயா' தான். தேக வலிமையும், இளைமையும், தைரியமும் உள்ள திடவாலிபர்கள் தான் ஜிஹாது புரிய வேண்டிய கடமையுள்ளவர்கள். எதிரி நம்மை அடுத்து வந்து விட்டால்,

அப்போது ஆண், பெண், சிறுவர், வயோதிகர் எல்லோர் மீதும் 'ஜிஹாத்' பர்லான கடமையாய் விடுகிறது.

பாலர்களே, இந்நவீன நாகரிக காலத்தில், தர்ம நியாயமும் நேர்மையும் மிக்க அரசாங்கங்கள் நடைபெற்று வருவதால், ஜிஹாத்துக்கு அவசியம் இல்லாதிருந்து வருகிறது. சமயம் வரும்போது அது முஸ்லிம்கள் மீது கடமையே யாகும்

கேள்விகள்

1. ஜிஹாத் என்றால் என்ன? யார் மீது அது கடமை?
2. முஜாஹித், ஷஹீத்—இதற்குப் பொருள் என்ன?
3. நவீன நாகரிக ராஜ்யத்தில் ஜிஹாத் அவசியமா?
4. ஜிஹாத் எப்போது பர்லு? எப்போது பர்லே கிபாயா?

12-வது பாடம்

‘பணிந்திட வேண்டும், நீ!’

[கீழ்க்கண்ட பாட்டில், மனிதன் தனது ஆத்மார்த்த நலத்திற்காக தனது தலை, கண், காது முதலிய அங்கங்களுக்கு உபதேசம் செய்வது கருத்தாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.]

(10 உபதேசங்கள்)

1. தலையே! உன்னைப் படைத்த நாயனையே தினம் பணிந்திட வேண்டும், நீ!
2. கண்ணே! பார்க்கும் உன் பார்வையிலே கருணை மழைப் பொழிய வேண்டும், நீ!
3. செவியே! நன்மொழி நீதிகளைத்தான் சதா கேட்டிட வேண்டும், நீ!
4. வாயே! பிறர் மனம் குளிர்ந்திடும் முறையிலே நல்வாக்கியம் கூறிடவேண்டும், நீ!
5. மூக்கே! ஏக தெய்வத் தியானத்தையே சதா மூச்சாய் வெளியிடவேண்டும் நீ!
6. வயிறே! உண்டு, பிறர்க்கு வழங்கியே, ஏழை மனங்குளிர வைத்திடவேண்டும், நீ!
7. கரமே! கஷ்டப்பட்டு உழைப்போர்க்கே கைகொடுத் தாதரித்திட வேண்டும், நீ!
8. காலே! சீரான நல்வழியே நடப்பதனால் பாபம் நசுக்கிவிட வேண்டும், நீ!

9. உடலே! மறு உலகில் நற்புகழ் படைப்பதற்கே இனிது உழைத்திட வேண்டும், நீ!
10. உயிரே! உனக்கோர் அரிய நீதி இது கேள்: ஆன்மா உய்வதற்கே வாழ்த்திடுவாய் நீ!
—ரஹ்மத் பாகவி

கேள்விகள்

1. தலை, கண், செவி, வாய், நாசி-இவை யெல்லாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது?
2. கை, கால், வயிறு இவைகளின் கடமைகள் என்னென்ன?
3. உயிரும் உடலும் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஆத்மா உய்வதற்கு வழி என்ன?

13-வது பாடம்

தூய நபியின் பரிசுத்த ஜீவியம்

நமது நபிகள் நாயகம் ஹஜ்ரத் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள், திருமக்கா நகரில், ரபீஉல் அவ்வல் மாதம் 12-ம் தேதி திங்கட்கிழமை யன்று பிறந்தார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது குலத்தின் பெயர் 'குரைஷ்' என்பதாகும். குரைஷ் குலத்தார்கள், அக்காலத்தில், அரபு தேசத்தில் நல்லறிவும் ஒழுக்கமும் கண்ணியமும் உடைய வம்சத்தினராக இருந்து வந்தனர்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது தகப்பனார் பெயர் அப்துல்லாஹ் என்பதாகும். தாயார் பெயர் ஆமினா என்பதாகும். பாட்டனார் பெயர் அப்துல் முத்தலிப் என்பதாகும். நபிக்கு பாலூட்டி வளர்த்த செவிலித்தாய் பெயர் ஹலீமா என்பதாகும்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பிறக்கும் முன், அதாவது சிசுவாக தாயார் வயிற்றில் இருந்தபோதே, தகப்பனாராகிய அப்துல்லாஹ் இறந்து போனார். திருநபியவர்கள் 6 வயதுப் பாலகனாக இருந்தபோது, தாயார் ஆமினாவும் இறந்து போனார்கள். பாலகனுக்கு எட்டு வயது நடந்து கொண்டிருந்தபோது, பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிபும் இறந்து போனார்.

இவ்வாறு பிள்ளை முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் பல வகையிலும் அனாதரவாத், அனாதையாகிவிட்ட பின், சிறிய தகப்பனாராகிய அபூதாலிப் என்பவரால், அதிக உவப்புடனும் அபிமானத்துடனும் வளர்க்கப்பட்டு வந்தார்கள். இப்படியே வளர்ந்து வாலிபத் தசையை அடைந்தார்கள்,

ஹஜ்ரத் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு 25 வயதானபோது, பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டார்கள். அச்சமயம், அரபு தேசத்தில் இருந்த ஒரு பணக்கார சீமாட்டி கதீஜா என்ற பெயருடையார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, தமது வியாபாரக் காரியங்களுக்கு நிர்வாகியாக்கி, ஷாம் எனும் ஸிரியா தேசத்துக்கு, பொருளீட்டி வர அனுப்பி வைத்தார்.

முஹம்மத் நபி (ஸல்) இயற்கையாகவே, நல்ல குணமும் நன்னடத்தையும், வாக்கு உண்மையும், நம்பிக்கைத் தன்மையும், தகுதியுடைமையும், புத்திசாலித்தனமும் உடையவராய் இருந்ததால், அந்த வியாபாரத்தில் நேர்மையாக நடந்து அதிக லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டுவந்து தன் எஜமானி கதீஜாவிடம் கொடுத்தார்கள்.

நாயகியான ஹஜ்ரத் கதீஜா (ரலி), முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுடைய குலம் என்ன, கோத்திரம் யாது, குணம் எப்படி, ஒழுக்கம் எத்தகையது என்று நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தார். அனைத்திலும் திருப்தி ஏற்பட்டுவிட்டதால், கதீஜா பிராட்டியார், சற்குணயுவர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

நபியின் சீர்திருத்த வாழ்வு

அதன் பின் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் நபி ஆனார்கள். நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் திருநபியாவதற்கு முன்னரே, தேச சமூக சீர்திருத்தப் பொதுக் காரியங்களில் ஈடுபட்டார்கள். 'உலகத்தில் எந்த மதம் சத்தியம் நிறைந்தது' என்று ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். பொதுவாக உலக ஜனங்களும், குறிப்பாக அரபு நாட்டாரும் ஒழுக்கங் கெட்டு, குணங் கெட்டு, வாழ்க்கை

கெட்டுக் கிடந்ததை கண்டு மனம் குழைந்தார்கள். முதன் முதல் அரபு நாட்டை சீர்திருத்த வேண்டுமென்று முற்பட்டார்கள்.

அக்காலத்தில் மக்கா நகரத்தில் அனசாரம் மிகுந்திருந்தது. விதவித விக்ரஹப் பூசைக்கு மக்காவே உறைவிடமாக இருந்தது. துர்க் கிருத்தியங்களும், பாபச் செயல்களும் மக்காவில் மலிந்துபோய் கிடந்தன. அரபுகள் 360 விதமான சாமிகளைச் செய்து வைத்துக் கொண்டு, இஷ்டம்போல் பூஜை செய்து கொண்டு கிடந்தார்கள். அளவுக்கதிகமாய்க் கள் சாராயம் குடித்து மயங்குவார்கள்; சூதாட்டத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பார்கள்; விபசாரம் முதலிய கெட்ட காரியங்களில் சதா மூழ்கிக் கிடப்பார்கள்.

அக்கால அரபுகள், பெண் இனத்தை மிகக் கேவலமாக எண்ணி, இழிவாக நடத்துவார்கள். தமக்குப் பெண் குழந்தை பிறந்தால், அதை வளர்த்துக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுப்பது அவமானம் என்று எண்ணி, உயிருடன் மண்ணுள் போட்டுப் புதைத்து விடுவார்கள். அச்செயலை 'பெருமை'யாகவும் கருதுவார்கள்.

அக்காலே, அந்நாட்டு அரபிகள் முன்கோபக்காரராக இருந்தார்கள். அவசியமான விஷயத்துக் கெல்லாம் அளவுக்கதிகமான சண்டை போடுவார்கள். ஒரு முறை விரோதங் கொண்டு சண்டை ஆரம்பித்து விட்டால், பல்லாண்டு வரை வம்ச வம்சமாக அப்போராட்டம் நடந்துகொண்டே இருக்கும்.

இப்படியெல்லாம் அரபிகள் கெட்டுப்போயிருந்த காலத்தை அய்யாமே ஜாஹிலிய்யத் என்று இஸ்லாமியச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

நபித்துவம் வந்த வரலாறு

மேற்கூறிய வண்ணம் அரபுநாட்டு ஜாஹில்கள், குணங்கெட்டு மனங்கெட்டு இனங் கெட்டுப்போய் கிடந்ததால், அவர்களை எப்படி நல்வழிக்குக் கொண்டு வருவதென்று, உத்தமசீலர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், சதா விசாரம் கொண்டிருந்தார்கள். இதே சிந்தனையாக இரவும் பகலும் கவலைப்படுவார்கள். தனிமையில் இருந்து தீர்க்காலோசனை செய்வார்கள். கொஞ்சம் உணவும் தண்ணீரும் எடுத்துக்கொண்டு, மக்காவுக் கருகில் உள்ள ஹிரா என்ற மலைக்குகையில் போய் தங்கி, ஏகாங்கியாய் தனித்திருந்து பலநாள்தவம் செய்வார்கள். உணவுப்பொருள் தீர்ந்துப் போனால்தான் வீட்டுக்கு வருவார்கள்.

இங்ஙனம் ஹஜ்ரத் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் 40 வயதுவரை சமூக சீர்திருத்த விஷயம் பற்றிய வழிமுறை வகுக்க, யோசித்து தவம் இயற்றி வந்தார்கள். வழக்கம்போல் ஹிரா மலைக் குகையில் தனித்திருந்து தவம் செய்தபோது ஒருநாள், ஜிப்ரயீல் என்ற தேவத்தூதர் அங்கு விஜயம் செய்தார்.

நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, ஹஜ்ரத் ஜிப்ரயீல் அவர்கள் அணுகி, பஷாரத் என்னும் நல்லுரை கூறினார்கள். அதாவது:—“முஹம்மதே! தங்களுக்கு அல்லாஹ்வுடைய ஆசி உண்டாகட்டும். அல்லாஹுதஆலா, தங்களை ரஸூலில் என்னும் திருத்தூதராக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளான்; நான் உங்களிடம் ‘ரூானோதயம்’ (வஹி) கொண்டுவரும் ஜிப்ரயீல்” என்று சொல்லி, முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களை, மூன்று முறை ஆர்வத்துடன் நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டார்கள். இறைவனுடைய திருவேதமான குர்ஆனிலிருந்து ஓதவும் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அவ்

வாக்கியமாவது:—

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ
 مِنْ عَلَقٍ ۚ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ
 بِالْقَلَمِ ۗ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۗ

உச்சரிப்பு:

இக்ரஃ பிஸ்மி ரப்பிகல் லதீ கலக், கலகல் இன்ஸான மின் அலக், இக்ரஃ வர்ப்புகல் அக்ரமுல் லதீ அல்லமபில் கலம், அல்லமல் இன்ஸான மா லம் யஃலம்.

பொருள்:

“யாவற்றையும் படைத்த உமது இறைவனுடைய பெயர் கொண்டு ஒதுவீராக.

மனிதரை பிந்து நீரிலிருந்து அவனே சிருஷ்டித்தான். மகாச் சிறப்புடைய உமது இறைவனுடைய திருப்பெயர் கொண்டு மேலும் ஒதுவீராக. அவன் தான் எழுது கோலைக் கொண்டு அறிவு கற்பித்தான்

மனிதனுக்கு-அவனறியாதிருந்ததை யெல்லாம் (இறைவனே) கற்பித்தான்.”

இவ்வாறு, தேவதூதர் ஜிப்ரயீல் (அலை), முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு “ஒதுவீராக” என ஒதக் கற்றுக் கொடுத்தபோது, அவர்கள் அச்சப்பட்டு “எனக்கு ஒதத் தெரியாதே” என்று சொன்னார்கள். ஆயினும் ஜிப்ரயீல் (அலை), அவ்வாக்கியத்தை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, மறைந்து போய்விட்டார்.

நம்பிக்கை எனும் ஈமான்

எதிர்பாராத இவ்வழர்வ சம்பவத்தினால் ஹஜ்ரத் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு உடல் நடுக்கம் உண்டாய்விட்டது. குகையில் இருக்கமாட்டாது வீட்டுக்கு வந்து, நிகழ்ந்த சம்பவத்தை நாயகி ஹஜ்ரத் கதீஜா (ரலி)யிடம் சொல்லி, “எனக்குக் குளிக்கிறது; துப்பட்டி போர்த்திவிடு” என்று கோரிக் கொண்டார்கள். கதீஜா பிராட்டியார், தம்கணவருக்கு உபசாரம்செய்தார். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, சுயசபாவம் வந்து, ஹிரா குகையில் நிகழ்வுற்ற வரலாற்றை துலக்கமாக எடுத்துரைத்து, தனக்கு இறைவனால் நபித்துவம் அருளப்பட்டிருப்பதையும் சொன்னார்கள். அதன் மீது முதன்முதல் நம்பிக்கை (ஈமான்) கொண்டவர் நாயகி கதீஜா (ரலி) அவர்களேயாவார். அவரைத் தொடர்ந்து, பிறகு இளைஞர் ஹஜ்ரத் அலியும், சிறுவர் ஜைதும், வயதிற் பெரிய ஹஜ்ரத் அபூபக்கரும், நபித்துவத்தை நம்பி ஈமான் கொண்டார்கள்.

இஸ்லாம் மதம்

இப்படி நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் தான் முதன் முஸ்லிம்கள். அன்றுமுதல் இஸ்லாம் மதம் பரவத் தொடங்கியது.

அரபு குலப் பிரமுகரும் பெரியாருமான ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதும், மற்ற முக்கியஸ்தர்களும் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தலானார்கள். எனவே, ஹஜ்ரத் அபூபக்கர், நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, இஸ்லாமிய (தப்லீக்) பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். எனவே, அரபு

குலத்துப் பெரிய மனிதர்களும் ஒவ்வொருவராய் தீனுல் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்துக் கொள்ளலானார்கள்.

இப்படியாக, ஹஜ்ரத் உதுமான் (ரலி), ஹஜ்ரத் தல்ஹா (ரலி), ஹஜ்ரத் ஹுபர் (ரலி), ஹஜ்ரத் ஸஅத் (ரலி) முதலியவர்கள் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்து முக்கிய புருஷர்களாய் விலங்கினார்கள். அது மட்டுமல்ல; ஹஜ்ரத் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களின் சிறிய தந்தையான ஹஜ்ரத் ஹம்ஸாவும் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்து கொண்டார். அரபுகளில் மிக முக்கியஸ்தரான ஹஜ்ரத் உமர் (ரலி) அவர்களும், மிகப் பிரதாபத்தோடு ஈமான் கொண்டு முஸ்லிமானார்கள்.

இன்னொரெல்லாரும் முஸ்லிமாகி, திருநபி (ஸல்) அவர்களுடைய இஸ்லாமிய இயக்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டதால், இஸ்லாத்துக்குப் பக்க பலம் அதிகமாயிற்று. எனவே எல்லோரும் சேர்ந்து தீனுல் இஸ்லாத்தை பகிரங்கமாக பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

இஸ்லாத்தின் போதனை

நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், ஜனங்களுக்கு இஸ்லாத்தின் போதனைகளை இவ்வாறு எடுத்த-தோதினார்கள்:—

“இறைவன் ஒருவனே. அவ்வாண்ட வனையே வணங்குங்கள். விக்கிரகம், கல், மரம் முதலியவற்றை பூஜிக்காதீர்கள். பெண் குழந்தைகளைக் கொல்லாதீர்கள். விபசாரம் புரியாதீர்கள்; சூதாட்டம் விலக்குங்கள். எல்லாத்தீய செயல்களையும் விட்டுத் தொலையுங்கள். பரிசுத்தமாய் இருங்கள். அசுசைகளை விட்டும் விலகுங்கள். தீய சொற்களை மொழியாதீர்கள்.

கெட்ட எண்ணங்களையும் மூடக்கொள்கைகளையும் மனதில் கொள்ளாதீர்கள். வாக்குறுதிகளை மீறுதீர்கள். சொன்ன சொற்களை நிறைவேற்றுங்கள். விற்பனையிலும் கொள்வினையிலும் பிறரை மோசம் செய்யாதீர்கள். வானம், பூமி, சூரியன், சந்திரன், தேவதூதர், நபிமார்கள், மற்றும் அனைத்தையும் படைத்துப் பராமரிக்கும் ஏக இறைவன் அல்லாஹ்வே என்று நம்புங்கள். அவனே அனைத்தையும் உண்டாக்குகிறான்; பாதுகாக்கிறான்; அழிக்கிறான். நம் தேவைகளை யெல்லாம் அவனே பீர்த்தி செய்கிறான். நோய்களை அவனே நிவர்த்தி செய்கிறான். அனைத்தும் அவனாலேயே ஆகின்றன. அவன் கல்பனையின்றி ஒன்றும் ஆவதில்லை. ஆகையால் அந்த அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்” என்பதாகும்.

காபிர்களின் எதிர்ப்பு

இவ்வித இதோபதேசப் பிரசாரத்தை, நபிகள் நாதர் முஹம்மத் (ஸல்), பகிரங்கமாய் புரிந்து வரவே, காபிர்களாகிய எதிரிகள் விரோதம் பாராட்டலாணர்கள். முஹம்மத் நபிக்கும், நபித் தோழர்களுக்கும் பலவிதமான தொந்தரவுகளும் துன்பங்களும் இழைத்து வந்தார்கள். ‘முஸ்லிம்’ என்று தம்மை யார் சொல்லிக் கொள்கிறார்களோ, அவர்களைக் காபிர்கள், இம்சித்து சித்ரவதையும் செய்யத் தொடங்கினார்கள். எப்டடியெனில், அடிப்பார்கள்; சுடுமணலில் கிடத்தி துடிக்கச் செய்வார்கள்; நெஞ்சின்மீது பெரிய கல்லைவைத்து அமுக்குவார்கள்; பட்டினிப் போட்டு வதைப்பார்கள்.

இப்படியெல்லாம் கஷ்டங் கொடுத்துக்கூட, உத்தம முஸ்லிம்கள், “அல்லாஹ்! அல்லாஹ்” என்று

சொல்லிப் பொறுத்துக் கொண்டார்கள். ஒருவரும் இஸ்லாத்தை கைவிடவில்லை. உறுதியான ஈமானுடன் விளங்கினார்கள்.

காபிர்கள், நபிப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைக் கூட இம்சித்தார்கள். இழிவு மொழிகள் கூறினார்கள். 'பைத்தியக்காரன், மாயா ஜாலக்காரன்' என்றெல்லாம் தூஷித்தார்கள். திருநபியவர்கள் மீது மலத்தையும் குப்பை கூளங்களையும் வாரிக் கொட்டினார்கள். கற்களை விட்டெறிந்து காயம் உண்டாக்கினார்கள். அந்தோ!

நபியின் மன்னிப்பு

காபிர்கள் எத்துணை தான் தூஷித்த போதிலும், இம்சித்த போதிலும், நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், காபிர்களை நோக்கி பதிலுக்குப் பதில் செய்ய வில்லை. அவர்களை மன்னித்து இறிய மொழியே கூறினார்கள்:—“ஆண்டவனே, நல் அறிவிலாத இம்மக்களை, நல்வழியில் கொண்டு வர அருள் புரிவாயாக” என்று பிராத்திப்பார்கள்.

எளியவர்கள் மீது, கொடிய காபிர்களின் துன்பங்கள் அளவுக் கதிமா யிருந்ததால், சில முஸ்லிம்கள், மக்காவை விட்டு ஹபஷா என்னும் பக்கத்து நாட்டுக்குப் போய் விட்டார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மக்காவை யடுத்த ஊரான தாயிப் என்ற இடத்துக்குப் போய் இதோபதேசம் புரிந்து, ஜனங்களை இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைப்பார்கள். அடிக்கடி இப்படி வெளியூர்ப் பிரசாரமும் புரிந்து வந்தார்கள். வெளியூர்களிலிருந்து, அலுவல்களுக்காக மக்கா நகருக்கு வரும் வெளியாட்களையும் நபிப்பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அனுகி, இஸ்லாமிய இதோப

தேசப் பிரசாரம் புரிவார்கள். எனவே அநேகர் ஈமான் கொண்டு, முஸ்லிமாகித் தம் ஊர்களுக்குத் திரும்புவார்கள்.

‘மிஃராஜ்’ சம்பவம்

ஒருநாள் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், இரவில் கஃபா பள்ளிவாயலின் ஸஹன் என்னும் முற்றத்தில் படுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது தேவத்தூதர் ஹஜ்ரத் ஜிப்ரீல் (அலை) விஜயம் செய்து, “நபியே, தங்களை அல்லாஹுதஆலா, தன் திருச்சமூகத்துக்கு அழைக்கின்றான், விண்ணுலகுக்கு வாருங்கள்” என்று சொல்லி, அழைத்துப் போனார்.

முதலில், தூரத்திலுள்ள பைத்துல் முகத்தஸ் பள்ளிவாயலில், எல்லா நபிமார்களுக்கும் முன்நின்று தொழவைத்து, இறைவனை வணங்கினார்கள். அதன் பிறகு வானங்களைக் கடந்து சென்றார்கள். சுவர்க்கம், நரகம் போன்ற அற்புதங்களைக் கண்டார்கள்; பூர்வ நபிமார்களையெல்லாம் தரிசித்தார்கள். எல்லாவற்றினும் சிறப்பாக, அல்லாஹுதஆலாவை மிக மிக அண்மித்து சம்பாஷித்தார்கள்; எந்த மலக்குக்கும் எந்த நபிக்கும் கிடைக்காத திருத் தரிசனம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு கிடைத்தது. இதுதான் மிஃராஜ் சம்பவம். இது பிரத்தியக்ஷமாய் நிகழ்வுற்றதாகும்.

ஹிஜ்ரத் புறப்பாடு

நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், தாம் கண்ட உண்மைகளை காபிர்களுக்கும் எடுத்துரைத்தார்கள். நபிப் பெருமானின் நற்பிரசாரத்தைக் கண்டு, காபிர்கள் சினந்து எழுந்தார்கள். முஹம்மத் நபியை ஒழித்துத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று, தீயதஆலோசனை புரிந்தார்கள். காபிர்களின் சதியாலோசனையைப்

பற்றி, எல்லாம் அறிந்த அல்லாஹுதஆலா, நபி பிரான் (ஸல்) அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்துவைத்தான். இஸ்லாத்தின் வருங்கால நன்மைக்காக மக்காவை விட்டுப் புறப்பட்டு மதீனா நகருக்குப் போய் விடுமாறு, ஆண்டவன் கட்டளையிட்டான்.

அதன் பிரகாரம் முஹம்மத் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள், பிறந்த சுயபதியாகிய மக்கா ஷரீபை விட்டு, மதீனா முனவ்வராவுக்கு, ஓர் இரவு புறப்பட்டுச் சென்று விட்டார்கள்.

இப்புறப்பாட்டுச் சம்பவத்தைத் தான், முஸ்லிம்களாகிய நாம் ஹிஜ்ரத் என்று சொல்லுகிறோம். இச்சம்பவம் கி. பி. 622-ம் ஆண்டு நிகழ்வுற்றது. இந்த நாளிலிருந்துதான் நமது இஸ்லாமிய வருஷமாகிய ஹிஜ்ரி கணிதமும் ஆரம்பமாயிற்று.

கேள்விகள்

1. முஹம்மத் (ஸல்) எந்த ஊரில் பிறந்தார்கள்? அது எந்த தேசத்தில் இருக்கிறது?
2. நபியின் பெற்றோர் பெயர் என்ன? குலத்தின் பெயர் என்ன?
3. ஹிஜ்ரத் கதீஜா யார்? அவர் நபிக்குச் செய்த உதவி என்ன?
4. முதன் முதல் ஈமான் கொண்டு முஸ்லிமான உத்தமர்களின் பெயர்களைச் சொல்லுங்கள்.
5. காபிர்கள், என்னென்ன மாதிரியாக, எளிய முஸ்லிம்களை கொடுமைப் படுத்தினார்கள்?
6. 'மிஃராஜ்' எங்ஙனம் நிகழ்ந்தது?
7. 'ஹிஜ்ரத்' என்றால் என்ன? ஹிஜ்ரி வருஷம் எப்போது ஆரம்பமானது?
8. இஸ்லாத்தின் போதனை என்ன?

14-வது பாடம்

பத்ரு யுத்த வரலாறு

அருமைச் சிறுவர்களே!

நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களும், அப்பெருமானாரின் அருந் தோழர்களான ஸஹாபாக்களும், மக்காநகரை விட்டு ஹிஜ்ரத் செய்து, மதீனா நகருக்குக் குடியேறியிருந்தனர் என்று, சென்ற பாடத்தின் இறுதியில் படித்தீர்கள்.

அங்ஙனம் அவர்கள் வெளியேறிச் சென்றது குறைஷ் குலக் காபிர்களின் கொடுமைகளை விட்டுத் தப்பி யிருக்கலாம் என்றேதான். அப்படி தப்பி ஓடி ஒளிந்துங்கூட, பஞ்சமாப் பாதகங்களுக்கு அஞ்சாத அக் குறைஷியர்கள், மீண்டும் தொடர்ந்துபோய் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும், பலவகையில் தொந்தரவு இழைத்துக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

‘அப்துல்லா பின் உபை’ என்பவன், மக்காவிலிருந்த குறைஷ் தலைவன். அவன் மதீனாவிலிருந்த முக்கியஸ்தர்களுக்கு ஓர் கடிதம் எழுதினான். அதில் “எங்கள் விரோதிகள் உங்கள் ஊரில் வந்து தஞ்சம் புகுந்து பதுங்கி யிருக்கிறார்கள்; அவர்களை யெல்லாம் மதீனாவை விட்டுத் தூரத்திவிடுங்கள். இன்றேல், சேனையைத் திரட்டி உங்கள் மீது நாங்கள் படையெடுத்து வருவோம்” என்று எச்சரிக்கை செய்தான்.

அதுமட்டுமல்ல, மதீனாவில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த யஹூதிகள் எனும் யூத நயவஞ்சகர்களையும் தம் வயப்படுத்தி, முஸ்லிம்களுக்கு விரோதமாய்

சூழ்ச்சி செய்தனன். “முஸ்லிம்களே, நீங்கள் மக்காவை விட்டு ஓடி வந்துவிட்டதால், தப்பிப் பிழைத்துவிட்டோம் என்று எண்ணுதீர்கள். நாங்கள் கூடிய சீக்கிரம் மதீனாவுக்கு வந்து, உங்களை கருவறுத்து ஒழிக்கப் போகிறோம்” என்று அச்சுறுத்தினர் காபிர்கள்.

அத்துடன் விஷமச் செயல்களும் ஆரம்பித்து விட்டனர். மதீனாவாழ் முஸ்லிம்களின் ஒட்டகப் பிராணிகளின் மந்தை, மதீனாவை யடுத்த மைதானத்தில் மேய்ந்துகொண்டிருந்தது. குறைஷ் குலத் தலைவன் அதை பலவந்தமாய் ஒட்டிக்கொண்டு போய் விட்டான்.

ஒருமுறை, ஸஅத் அன்ஸாரி என்ற முஸ்லிம் தலைவர், மதீனாவி லிருந்து ஹஜ்ஜுக்காக மக்காவுக்கு வந்திருந்தார். அப்போது, அபூஜஹீல் என்ற காபிர்த் தலைவன், அவரைக் கண்டுபிடித்து, “நீங்கள் முஹம்மதுக்கும் அவரது ஆட்களுக்கும், மதீனாவில் தஞ்சம் அளித்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால், நீவிர் இங்கே வந்து ஹஜ்ஜு செய்ய அனுமதிக்க மாட்டோம்; இனிமேலும் நீங்கள் இங்கே வரக்கூடாது; போய்விடும்” என்று அவமானப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டான்.

அதற்கு அந்த ஸஅத் அன்ஸாரி, “ஓ, அப்படியானால் நாங்களும், உங்கள் கூட்டத்தாரில் எவனும், எங்கள் மதீனாப் பிரதேசத்தில் காலடி எடுத்துவைக்க விடமாட்டோம்” என்று பதில் சபதம் கூறிவந்தார்.

இந்த சபதத்துக்குப் பிறகு, வேண்டு மென்றே மக்காவின் குறைஷ் தலைவன், ஒரு பெரிய வர்த்தகக் கூட்டத்தை திரட்டிக்கொண்டு, அபூஸுப்யான் என்ற பேர்போன போக்கிரியை அதற்குத் தலைமையாக்கி, ஷாம் தேசத்துக்கு முதலில் அனுப்பிப் பார்த்தான்.

அக்கூட்டம் ஷாமி லிருந்து திரும்புங்கால் மதீனா வழியாக வந்து மதீனா அருகில் தங்கினார். அப்போது ஒருவன், அபூஸுப்ப்யானிடம் வந்து, “அதோ, முஸ்லிம்கள் உங்கள் வர்த்தகக் கூட்டத்தை தாக்கிக் கொள்ளையிட ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருக்கின்றனர்” என்று பொய்ச் செய்தி சொன்னான். அதை அபூஸுப்ப்யான் நம்பிக்கொண்டு, மக்காவுக்கு ஆள் விட்டனுப்பி, ‘உதவி வேண்டும்’ என்று கோரிக்கொண்டான். உடனே, மக்காநகர் தலைவன், ஓர் ஆயிரம் குறைஷ்டுபட்டாளங்களைத் திரட்டி, மதீனா முஸ்லிம்களை எதிர்ப்பதற்காக, துரிதமாய் அனுப்பி வைத்துவிட்டான்.

இந்த ஆயிரம் படையினருக்கும் அபூஜஹ்லே, சேனைத்தலைவனாக அமர்ந்து நடத்தினான். ஆனால் இவன் எதிர்பாராத சம்பவமொன்று நடந்துவிட்டது. அதாவது, ‘உதவி அனுப்பி’ என்று கோரிக்கொண்ட அபூஸுப்ப்யானே, தன் கூட்டத்தை அழைத்துக் கொண்டு தலை மறைத்து ஓடிப்போய்விட்டான். முஸ்லிம்களை எதிர்க்க, அபூஜஹ்லே தலைமையில் வந்த ஓர் ஆயிரம் படையினர், திரும்பிச் செல்லவேண்டிய தாயிற்று.

திரும்பிச் சென்ற அபூஜஹ்லே சும்மாயிருக்கவில்லை. பத்ரு என்ற மைதானத்தில், முஸ்லிம்களுக்கும் காபிர்களுக்கும் ஒரு பெரிய யுத்தம் நடக்கும்படியாய், சூழ்ச்சி செய்துவைத்தான்.

பத்ரு யுத்தத்திலே, நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் சார்பில் 313 பேர்கள் தான் ‘ஜிஹாத்’ போரில் கலந்துகொண்டனர். காபிர்களுடைய சார்பிலோ ஆயிரம் பேர்கள் போரில் கலந்துகொண்டார் ஆனாலும், அல்லாஹு தஆலாவுடைய கருணையினால்,

பத்ரு யுத்தத்தில் முஸ்லிம்களுக்கே வெற்றி கிடைத்தது. அந்தப் போரில் காபிர்த் தலைவர்களான அபூஜஹ்ல், உத்துபா, ஷைபா, வலீத் போன்ற பெரிய பெரிய போக்கிரிகளெல்லாம் கொல்லப்பட்டு மாண்டனர்.

அப்போரில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது தோழர்களில் தியாகிகளான ஹஜ்ரத் அபூஉபைதாவும், நபியவர்களுடைய சகோதர முறையுடைய ஓர் இளைஞரும், மற்றும் சில ஸஹாபிகளும் உயிர்துறந்து 'ஷஹீத்' ஆனார்கள்.

இவ்வாறாக, இஸ்லாமியச் சரித்திரத்தின் முதற் பெரு யுத்தமான பத்ரு போராட்டத்தில், இஸ்லாத்துக்கே ஜெயம் உண்டானது. இது ஆண்டவன் கருணையாலாகும்.

கேள்விகள்

1. ஆரம்ப கால முஸ்லிம்கள் மதினாவுக்கு ஏன் போனார்கள்?
2. மக்காவின் காபிர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு என்னென்ன மாதிரியான துன்பம் இழைத்தனர்?
3. பத்ரு யுத்தம் ஏன் நடந்தது? எங்கே நடந்தது?
4. பத்ருப் போரில் எத்தனை முஸ்லிம் போர் வீரர்கள் இருந்தனர்? 'ஷஹீத்' ஆனவர்கள் யார் யார்?
5. குறைஷ் குலக் காபிர்களில் மாண்டவர்களின் பெயர்களை என்ன?
6. பத்ரு யுத்தத்தில் ஜெயம் யாருக்குக் கிடைத்தது?

15-வது பாடம்

உஹத் யுத்தம்

முன் பாடத்தில் கூறப்பட்டபடி, பத்ரு யுத்தத்தில் காபிர்களுக்குத் தோல்வி ஏற்பட்ட தல்லவா? காபிர்களின் பெரிய பெரிய தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டார்களல்லவா? அதற்குப் பழிக்குப்பழி வாங்குவான் வேண்டி, மக்காவாழ் குறைஷ் காபிர்கள், கடுமையான பெரிய யுத்தத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

காபிர்கள், 3000 (மூவாயிரம்) போர் வீரர்களைத் திரட்டிக்கொண்டு, முஸ்லிம்களை எதிர்க்க மதீனாவை நோக்கி வந்தார்கள். மதீனாவி் லிருந்த முஸ்லிம்களும் தற்காப்புப் போருக்குத் தையாரானார்கள். எனவே இரு படைகளும் உஹத் என்ற மலையடிவாரத்தில், மணற்காட்டில் போரிடத் தலைப்பட்டனர்.

அப்போது நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு சிறு மலைக்குன்றின் மீது அமர்ந்து, அம்பு எய்யும் வில்லாளிகள் ஐம்பது பேர்களுக்குத் தலைமை வகித்து, 'வெற்றியாயினும் தோல்வியாயினும் இவ்விடத்தைவிட்டு அகலக் கூடாது' என்று தம் ஆட்களுக்கு ஆக்ஷே யிட்டார்கள்.

உஹத் மைதானத்தில் கடுமையான சமர் நடைபெற்றது. முஸ்லிம்கள் தம் உயிர்களைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு போரிட்டார்கள். அநேக காபிர்களை, சில முஸ்லிம்களே வீராவேசத்துடன் விரட்டியடித்தார்கள்.

ஆனால், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கட்டளைப்படி, முஸ்லிம் வில்வீரர்கள் நடந்துகொள்ளவில்லை. இடத்தை விட்டு அசையக்கூடா தென்று

ஆக்ஷேபிட்டுடார்களே அதை மீறிவிட்டனர். தோற்று ஓடிப்போன காபிர்கள் விட்டுச் சென்ற சாமான்களை கைப்பற்றுவதற்காக, மலைக்குன்றை விட்டு இறங்கிப் போய்விட்டார்கள்.

★ காலித் என்பவன், இதைக்கண்டான். முஸ்லிம் வில்லாளிகள், மலைக்குன்றை விட்டிறங்கிவிட்டதை பயன்படுத்திக்கொண்டு, தன் சேனைகளால் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டு, முஸ்லிம் படைகளை முதுகுப் புறத்தால் வந்து, திடீர் என்று தாக்கினான். இந்தத் திடீர்த் தாக்குதலால், முஸ்லிம் வீரர்கள் திடுக்கிட்டு நிலைகுலைந்தனர். அதுமட்டுமல்ல; காபிர்களில் ஒரு துர்த்தன், முஸ்லிம் போல் நடித்து “ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள் கொல்லப்பட்டு ஷஹீதாகிவிட்டார்கள்” என்ற பொய்ச் செய்தியை பரப்பிவிட்டான். இவ்வதந்தியால், முஸ்லிம்கள் அதிகம் மனங்குழைந்து விட்டனர்.

உண்மையில், லோக தயாளர் எம்பெருமானார் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களும், உஹத் யுத்தத்தில், மகா பராகிரமத்தோடு காபிர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டார்கள். இச்சம்பவத்தில், நபிப்பெருமானார் (ஸல்) உடைய திருப் பற்களில் ஒன்று உதிர்ந்து (ஷஹீதாகி)விட்டது; சிரசில் சிறு காயமும் பட்டது.

இப்போராட்டத்தில் நபிகளாதர் (ஸல்) அவர்களின் சிறிய தந்தையான ஹஜ்ரத் ஹம்ஸா(ரலி) வீரத்தோடு போரிட்டு உயிர் நீத்து ஷஹீதாகிவிட்டார்.

நபிப்பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மீது வந்து விழும் அம்புக் கணைகளை, ஹஜ்ரத் தல்ஹா (ரலி)

★ இந்த காலிதே, பின்னால் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்து முஸ்லிம்களாகி காலித் பின் வலீத் என்ற நற்பெயருடன் விளங்கினார்கள்.

அவர்கள், தம் கரத்தால் தடுத்துக்கொண்டிருந்தனர். இதனால் அவரது கைகள் சிதைந்துப் போய் விட்டன.

ஸஅத் பின் வக்காஸ் (ரலி) அவர்கள், நபிகள் பிரான் (ஸல்) அவர்கள் பக்கத்தில் நின்று, எதிரிகள் மீது அம்பு எய்து காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

‘அல்லாஹ்வின் புலி’ என்ற பெயர் பெற்ற வீர இளைஞர் ஹஜ்ரத் அலி (ரலி) அவர்கள், வீரசிங்கம் போல் கர்ஜித்து, எதிரிக் கூட்டத்தின்மேல் வேங்கை போல் பாய்ந்து, பகை அணிகளை சிதைத்து சின்னா பின்னப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

ஸஹாபிஷளில் பெரியாரான ஹஜ்ரத் உமர் பாருக் (ரலி) அவர்கள், வள்ளல் திருநபி (ஸல்) அவர்களின் புனித உடலைக் காப்பாற்றி சுற்றிச் சுற்றி வந்து காபிர்களோடு போரிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இதையெல்லாம் கேள்விப் பட்டுக்கொண்டிருந்த பெண்கள் நாயகி, நபிப் புத்திரி ஹஜ்ரத் பாத்திமா செல்வி (ரலி) அவர்கள், மதினையை விட்டு விரைந்து வந்து போர்க்களம் புகுந்து, யுத்த வீரர்களின் இரத்தத்தைக் கழுவி, காயங்களுக்குக் கட்டுக் கட்டி பணியாற்றினார்கள்.

ஆஹா! முஸ்லிம் பெண்மணிகள் போர்களத்திலும் ஆண்களுக்குத் துணையாக இருந்துள்ளனர். இதன்றோ சிறப்பு!

இவ்வாறாக உஹத் யுத்தம், முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு சோதனையாக முடிந்தது.

கேள்விகள்

1. உஹத் யுத்தம் எங்கே நிகழ்ந்தது?
2. நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இதில் என்ன துன்பம் நேரிட்டது?
3. வீரதீரத்துடன் உஹதில் போரிட்ட முஸ்லிம் வீரர்களின் பிரதாபம் என்ன?
4. போர்க் களத்தில் பாத்திமா நாயகி (ரலி) என்ன சேவை செய்தார்?

16-வது பாடம்

ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கை

பழங்காலத்தில், அந்த அரப்தேசத்தில் ஒரு நல்ல வழக்கமும் இருந்தது. துல்கஃதா, துல்ஹஜ், முஹர்ரம், ரஜப் - இந்த நான்கு மாதங்களில் அரபுகள் யுத்தம் செய்வதில்லை. கடும்பகைவன் எதிரில் வந்தாலும் சும்மா இருந்துவிடுவர். இந்த நாட்களில், யாரும் மக்காவுக்குள் வந்து 'கஃபா' பிராகாரத்தில் பிரவேசித்து ஹஜ்ஜுச் சடங்கு நிறைவேற்றலாம்.

இஸ்லாத்துக்கு சோதனைகாலமாக இருந்த அந்நாளில் ஒருநாள், நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு நல்ல கனவு கண்டார்கள். அதாவது முஸ்லிம்களெல்லோரும் தங்குத் தடையில்லாது கஃபாவுக்குப் போய் 'தவாப்' செய்வது போல் இருந்தது அந்த சொர்ப்பனம். இதை, இறைவனுடைய ஆக்ரூசமிக்ளை (கட்டளை) என்று கருதினார்கள். எனவே, திருநபி (ஸல்) அவர்கள், தமது வீரத் தோழர் சிலருடன், 'இஹ்ராம்' கட்டிக்கொண்டு ஹஜ்ஜு செய்வதற்காக, மக்காவை நோக்கிப் போனார்கள். குர்பாவி கொடுப்பதற்குச் சில ஒட்டகங்களையும் கொண்டுபோனார்கள்.

இங்ஙனம் நபிகள் பிரான் (ஸல்) அவர்கள், ஹஜ்ஜுக் குரிய அடையாளங்களோடும் ஆயத்தங்களோடும் வந்திருந்துங்கூட, குறைஷ்குலக் காபிர்கள் சந்தேகங்கொண்டு, முஸ்லிம்களை எதிர்ப்பதற்கும் கஃபாவை தவ்வாப் செய்யவிடாமல் தடுத்துவிடுவதற்கும் முனைந்துவிட்டார்கள்.

முஸ்லிம்கள் இன்னும் மக்கா எல்லைக்குள் நுழையவில்லை. அதற்குள், காபிர்களின் எதிர்ப்பு விஷயம்

தெரியவந்தது' எனவே முஸ்லிம்கள் சார்பாக, தாங்கள் வந்த எண்ணத்தை எடுத்தோதி, காபிர்களை சமாதானப்படுவதற்காக, ஹஜ்ரத் உஸ்மான் (ரலி) அவர்களை, மக்கா நகரத்துக்குள் அனுப்பி வைத்தார்கள்.

ஊருக்குள் போய் வெகுநேரமாகியும் ஹஜ்ரத் உஸ்மான் (ரலி) திரும்பி வரக்காணும். அச்சந்தர்ப்பத்தில் யாரோ ஒருவன் வந்து, "ஹஜ்ரத் உஸ்மானை, மக்காவில் காபிர்கள் கொன்று ஷஹீதாக்கிவிட்டனர்" என்று வதந்தியைப் பரத்திவிட்டான். இதை முஸ்லிம்கள் நம்பவேண்டிய தாயிற்று.

எனவே, ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள், முஸ்லிம்களை திரட்டி "கடைசி மூச்சு உள்ள வரை, எல்லா முஸ்லிம்களும் சேர்ந்து காபிர்களை எதிர்த்து கடும்போர் செய்வோம்" என்று எல்லோரிடமும் பிரதிக்கை வாங்கிக்கொண்டார்கள். இதன் பெயர் 'பைஅத்து ரில்வான்' என்பதாகும். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், திருநபி (ஸல்) அவர்களுக்காக தங்கள் உடல் பொருள் ஆவியை அர்ப்பணம் செய்யத் துணிந்தவர்களைப் பற்றி, ஆண்டவனும் திருப்தியடைந்தான்.

காபிர்களின் நடுக்கம்

முஸ்லிம்கள் இங்ஙனம், மக்காவுக்கு அருகில் வந்து மிக வைராக்கியமாய், சர்வ தியாகத்துக்கும் தயாராய் இருப்பதைக் கண்ட காபிர்கள், நடுநடுங்கி விட்டனர். முஸ்லிம்கள் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த 'ஆண் சிங்கங்கள், என்பதை காபிர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். எனவே, முஸ்லிம்களை எதிர்ப்பதில் பயனில்லை; எவ்வகையிலேனும் முஹம்மத் நபியோடு சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். எனவே, கீழ்க் கண்ட நிபந்தனை

(ஷரத்துக்)கள் அடங்கிய ஒப்பந்த நமூனா ஒன்றைத் தயாரித்து, நபிகள் நாதர் (ஸல்) அவர்கள் சமூகத்தில் சமர்ப்பித்தார்கள் :—

1. முஸ்லிம்கள், இவ்வறுடம் திரும்பிப் போய், அடுத்த வருஷம் தாராளமாய் ஹஜ்ஜு செய்ய வரலாம்.
2. குறைஷ்களரி லிருந்து யாராவது ஒருவன் முஸ்லிம்களிடம் போய்விட்டால், அவனை திருப்பிக் கொடுத்து விடவேண்டும்; முஸ்லிம்களரி லிருந்து யாராவது ஒருவன், குறைஷ்களரிடம் வந்துவிட்டால், அவனைத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டியதில்லை.
3. மற்ற எல்லா அரபு வம்சத்தி லிருந்தும் பொது வாக, முஸ்லிம்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் தங்களுடைய பிரதிக்ளைக்கு உடன்பட்ட ஆளாகச் செய்து கொள்ளலாம். அவ்வாறே, குறைஷ்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் தங்கள் பிரதிக்ளைக்கு உடன்பட்ட ஆளாகச் செய்து கொள்ளலாம்.
4. இந்த ஒப்பந்தம் 10 வருஷ காலம் வரை அனுஷ்டானத்தில் இருக்கவேண்டும்.

ஹுதையிய்யாபில் இவ்வாறு, இரு சாராருக்கும் ஓர் உடன்படிக்கை நிறைவேறியது.

கேள்விகள்

1. முரட்டு அரபுகளிடம் இருந்த நல்ல வழக்கம் என்னென்ன?
2. திருநபி (ஸல்) மக்காவுக்கு திரும்ப ஏன் வந்தார்கள்?
3. ஹுதைய்யா உடன்படிக்கையின் நிபந்தனை ஷரத்துக்கள் என்னென்ன?
4. நாயகம் (ஸல்) கண்ட கனவு என்ன? அது எப்படி நிறைவேறியது?
5. எந்தெந்த மாதங்கள் பண்டைய அரபுகளுக்குப் புனித நாட்கள்?

17-வது பாடம்

மக்கா நகர் வெற்றி

ஹுதையிய்யா சமாதான உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு அரபுக் கூட்டத்தார், இஸ்லாத்தில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அபிமானம் கொள்ளத் தலைப்பட்டார்கள். ஆயினும் குறைஷ் குலக் காபிங்கள் மட்டும், நபிப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடன் பிணங்கியே இருந்தனர். அக்கால அரபுகளில் இரு முக்கிய கூட்டத்தினர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்: 'பனீகுஜாஆ' என்ற கூட்டத்தார், நபிகள் நாயகத்துடன் சேர்ந்து அபிமானிகளாயினர். 'பனிபக்ர்' என்ற கூட்டத்தார், குறைஷ் குலத்தாருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இதன் காரணமாக, பனிகுஜாஆக்களுக்கும் பனிபக்ருகளுக்கும் ஒரு சமயம் போராட்டம் மூண்டு கொண்டது.

குறைஷ்கள், பனிபக்ரு கூட்டத்தாருக்கு உடந்தையாக யிருந்து, படைகளத்தில் இறங்கி அதிக கிரமமாக பனிகுஜாஆக்களை தாக்கினார்கள். பாபம், பனிகுஜாஆக்கள், நபிகள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து பணிந்து, தங்களைக் காப்பாற்றும்படி உதவி வேண்டிக் கொண்டனர். எனவே ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள், ஹிஜ்ரி 8-ம் ஆண்டு ரமலான் மாதம் 10-ம் நாள், பத்தாயிரம் படைகளோடு புறப்பட்டு, எதிரிகளை அடக்கி மக்காவை வெற்றி கொள்வதற்குப் போனார்கள். வழியிலே, இஸ்லாமிய அபிமானிகள் இரண்டாயிரம் பேரும், நபிகள்நாதர் (ஸல்) அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டனர். இதனால், மக்காவை வெற்றி கொள்ளச் சென்ற இஸ்லாமியப் படைகளின் தொகை 12,000 ஆயிற்று.

பன்னிரண்டாயிரம் பேர் கொண்ட பெரும் படை, மக்கா நகரை நோக்கி வருவதைக் கண்ட குறைஷ் குலக் காபிர்களின் நாடி தளர்ந்து விட்டது. எதிர்த்துப் போரிடவும் தைரியங் கொள்ளாமல், ஆயுதங்களை யெல்லாம் எறிந்து, சரணாகதியடைந்து விட்டனர். இவ்வாறாக, இரத்தம் சிந்தப்படாமலே, யுத்தம் இல்லாமலே, ஆண்டவன் அருளால், மக்கா நகரம் பயபூரண மாய் பிடிபட்டுவிட்டது.

இதே சந்தர்ப்பத்தில், பிரபல குறைஷ் குலத் தலைவனான அபூஸுப்ப்யானும் மனம் இளகி, பரிசுத்த தீனுல் இஸ்லாத்தை தழுவி, முஸ்லிம்களோடு சேர்ந்து கொண்டார்.

திருநபியின் தாராளம்

மக்கா நகரம் பிடிபட்டு முஸ்லிம்கள் பெருந்திரளாய் திருமக்காவில் பிரவேசித்தபோது, காபிர்கள் பயந்தனர். ஆனால் லோக தயாளரான நபிப் பெருமானார் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள், தாராள மனத்தோடு, பின்வருமாறு அறிக்கை வெளியிட்டு காபிர்களுக்கு அபயம் அருளிஞர்கள். அதாவது :—

1. மஸ்ஜிதுல் ஹராம் என்னும் ஆலயத்துள் பிரவேசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு (அமான்) அளிக்கப்படும்.

2. அபூஸுப்ப்யானுடைய இல்லத்தில் பிரவேசித்தோருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும்.

3. ஹகீம் இப்னு ஹிஜாமுடைய இல்லத்தில் பிரவேசித்தோருக்கும் அபயம் அளிக்கப்படும்.

4. யார் தத்தம் வீட்டுக்குள் இருந்து தாளிட்டுக் கொண்டிருப்பாரோ, அவர்களுக்கும் உயிர் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும்.

5. யார் யார், சுயமே ஆயுதங்களைக் கொண்டு வந்து ஒப்படைத்துப் பணிவரோ, அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அருளப்படும்.

6. சிறையில் கிடப்போருக்கும், காயம்பட்டிருப்போருக்கும் பாதுகாப்பு உண்டு.

திரு நபிகளையகம் (ஸல்) இவ்வாறு பிரகடனம் வெளியிட்டுவிட்டு, ஹஜ்ரி 8-ம் ஆண்டு ரமலான் மாதம் 20-ம் நாள், ஓர் ஒட்டகத்தில் ஆரோகணித்து, 'இன்னொ பத்தஹொ'....(நாம் வெற்றி கொண்டு விட்டோம்.) என்ற குர்ஆன் திருவசனத்தை ஒதிக் கொண்டே, மக்கா நகரின்கண், முஸ்லிம்கள் புடைசூழ பவனி வந்தார்கள். நேரே, 'கஃபா' எனும் ஆலயத்துக்குள் போய், அங்கு காபிர்களால் சேகரித்து பூஜிக்கப்பட்டுவந்த 360 விக் கிரஹங்களையும் அப்புறப்படுத்தி, ஆலயத்தை பரிசுத்தமாக்கி, ஏக தெய்வக் கடவுளான அல்லாஹ்வுக்குரிய இல்லமாக (பைத்துல்லாஹ்வாக) ஆக்கிவிட்டார்கள்.

திரு மதீனா விஜயம்

“லா ததீப அலைக்குமூல் யவ்ம” (இன்று உங்கள் மீது எவ்வித பழிக்குப் பழியும் கிடையாது) என்று, ரஸூலே கரீம் நபி (ஸல்) அவர்கள் திருவுளம் பற்றி, எல்லார்க்காபிர்களையும் மன்னித்து விட்டார்கள்.

ஆரம்ப நாட்களில் முஸ்லிம்களைக் கொன்றும், சித்திரவதை செய்தும், வீட்டைவிட்டு விரட்டியும், மறைவாய்த் துன்பங்கள் இழைத்தும், சொல்லொணாத் துயர்கள் தந்த காபிர்களுக்கெல்லாம், நபிகளையகம் (ஸல்) அவர்கள், தாராளமாய் மன்னிப்பு தந்து விட்டார்கள்.

திருமக்கா நகரை, திருநபியவர்கள் பகிரங்கமாய் ஜெயித்திருந்தும், அந் நகர நிர்வாகப் பொறுப்பையெல்லாம், பழையபடி மக்காவாசிகளிடமே ஒப்படைத்து விட்டார்கள்,

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், தம் உடந்தையரான முஹாஜிர்களையும், உபகாரிகளான அன்ஸார்களையும் அழைத்துக்கொண்டு மக்காவைவிட்டு மதீனாவுக்கே போய்ச் சேர்ந்து விட்டார்கள்.

அதன்பின், அரபுகுலக் காபிர்களில் நயவஞ்சகர்களான சிலர், யூதர்களோடும் அன்னியர்களோடும் சேர்ந்து கொண்டு, சூழ்ச்சியும் சதிச் செயலும் புரிந்தனர்; ஆயினும், அவர்களின் விஷமத்தனமான கொட்டமெல்லாம், வீரதீர முஸ்லிம்களால் அப்போதுக்குப்போது அடக்கப்பட்டுவிட்டது.

பிரிவுபசார ஹஜ்ஜு

ஹிஜ்ரி 10-ம் ஆண்டு துல்ஹஜ்ஜு மாதம், நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் ரஸூலுல்லாஹி(ஸல்) அவர்கள், தம் ஆயுளின் இறுதி ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றினார்கள். அப்போது நபிகள் பிரான் (ஸல்) அவர்களுடன் ஓர் இலக்ஷத்து 14 ஆயிரம் முஸ்லிம்கள் கூடி, புனித ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றினார்கள். அப்போது, நபிரஸூல் (ஸல்) அவர்கள், ஜனங்களுக்கு இறுதி உபதேசமாக நஸீஹத்தும், வஸிய்யத்தும் புரிந்தார்கள்.

இங்ஙனம் நிறைவேற்றிய விசேஷ ஹஜ்ஜை 'ஹஜ்ஜத்துல் விதாஃ' (பிரிவுபசார ஹஜ்) என்று இஸ்லாமியச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

எங்கும் இஸ்லாமிய ஜோதி பிரகாசிக்கத் தொடங்கவே, அதை உலகமெல்லாம் வியாபிக்கச் செய்ய

வேண்டு மென்று, திருநபி நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், திருவுளம் கொண்டார்கள். எனவே, உலகத்து மன்னர்களுக்கு 'இஸ்லாத்தின் அழைப்பை' அனுப்பினார்கள். அக்கால குஸ்துன்துன்யா (துருக்கி) மன்னனை ஹிர்க்குலுக்கும், ஈரான் (பர்ஷிய) மன்னனை குஸ்ருவுக்கும், மிஸ்ர் (எகிப்து) மன்னனை முகங்கஸுக்கும், ஹபஷா (அபிஸ்ஸீனிய) மன்னனை நஜ்ஜாஷிக்கும், மற்றும் சுற்றுப்புற நாட்டு சிற்றரசர்களுக்கும் லிகிதங்கள் அனுப்பி, இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைத்தார்கள்....

நபியின் மரண காலம்

இவ்வாறாக, தீனுல் இஸ்லாம் எனும் மெய்ச்சுடர் உலகமெல்லாம் தண்ணொளி பரப்பி மக்கட் சமுதாயத்தை ஆட்கொண்டது. அதாவது இஸ்லாம் மதம் 'காமில்'—பரிபூரணம் அடைந்துவிட்டது. குர்ஆன் ஷரீபும், இறைவனிடமிருந்து திருநபி (ஸல்) அவர்களுக்கு பூர்த்தியாய் இறங்கி, அருளப்பட்டு விட்டது. நபிப்பெருமானார் (ஸல்), ஆண்டவனுடைய கட்டளைகளை யெல்லாம், மக்கட் சமுதாயத்திற்கு குறைவற எடுத்தோதிவிட்டார்கள். இங்ஙனம் நபிகளோர் (ஸல்) அவர்களின் லோக வாழ்வுக் கடமை முடிவடைந்து விட்டது.

கடமை முடிந்ததும், கடவுளின் அழைப்பும் வரலாயிற்று. மாந்தர் மரிப்பதற்கும் ஒரு காரணம் வேண்டுமல்லவா? அல்லாஹ்வின் நாட்டமும் அது தானே! எனவே, கடைசி ஹஜ்ஜு முடிந்த மூன்றாம் திங்கள் (ஸபர் மாதம்) இறுதி வாரத்தில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கடுமையான ஜூரத்தால்

பீடிக்கப் பட்டார்கள். சில நாட்கள், மட்டும் பிணியுற்றிருந்து, ஹிஜ்ரீ 11-ம் ஆண்டு ரபீஉல் அவ்வல் மாதம் 12-ம் நாள், தமது 63-ம் வயதில், தேகவியோகமாய் மரித்து, எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் திருச்சன்னிதானம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். (இன்னாலில் லாஹிவ இன்ன இலைஹி ராஜ்ஜன்.)

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

கேள்விகள்

1. ஹுதையிய்யாவுக்குப் பின் என்ன நிகழ்ந்தது?
2. 10 ஆயிரம் வீரர்களுடன் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள், மக்காவின் மீது படையெடுத்துச் சென்றனரே அப்போது என்ன நிகழ்ந்தது?
3. காபிர்களுக்கு திருநபி இட்ட அறிக்கையின் விஷயங்கள் என்னென்ன?
4. கஃபதுல்லாவின் விக்ரிசுங்கள் என்ன ஆயின?
5. 'ஹஜ்ஜத்துல் விதாஃ' என்றால் என்ன?
6. உலக மன்னர்களுக்கெல்லாம், திருநபியவர்கள் என்ன கடிதம் அனுப்பினார்கள்?
7. திருநபிக்கு மரணகாலம் எப்போது, எப்படி சம்பவித்தது?
8. முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்களுடைய திருச்சரிதையை, சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்?

18-வது பாடம்

நாயகத்தின் பத்தினிமார்கள்

நபிகள் நாயகம் ரஸூலுல்லாஹீ (ஸல்) அவர்களுடைய தோழன்மார்களாகிய ஸஹாபுக்கள், எங்ஙனம் இஸ்லாத்தின் அபிவிருத்திக்கும், குர் ஆன் ஷரீபுடைய கட்டளைகளைப் பரத்துவதற்கும் அரிய துணைவர்களாகவும், ஊழியர்களாகவும் இருந்தார்களோ அங்ஙனமே, நபிப்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடைய பீவிகளாகிய பத்தினிமார்களும் இருந்து வந்தார்கள். நபியவர்களுடைய மனைவிமார்கள் உத்தமஸ்திரீகளாகவும் அறிவிற் சிறந்தவர்களாகவும், இஸ்லாமிய சமூக அபிமானம் உடையவர்களாகவும் ஆண்டவனுக்கு மிகவும் பயந்து ஒழுக்குபவர்களாகவும் இருந்து வந்தார்கள். எனவே அல்லாஹு தஆலா குர்ஆன்ஷரீபில், அம்மாது சிரோமணிகளைப் பாராட்டி “உம்முஹாத்துல் மூமினீன்” (இஸ்லாமிய மக்களின் தாய்மார்கள்) என்று கூறியிருக்கின்றான். ஆகவே, நாமும் அத்தாய்மார்களின் திருப்பெயர்களை மரியாதையாகச் சொல்லி, அவர்களைக் கொண்டாடவேண்டும்.

உம்முஹாத்துல் மூமினீன்களாகிய-நபிகளையகம் (ஸல்) அவர்களுடைய பீவிமார்களின் திருப்பெயர்களாவன :-

1. ஹஜ்ரத் கதீஜத்துல் குப்ரா ரலியல்லாஹு அன்ஹா.
2. ஹஜ்ரத் ஆயிஷா ஸித்தீகா (ரலி)
3. ஹஜ்ரத் ஹப்ஸா (ரலி)
4. ஹஜ்ரத் ஜைனப் பின்த் ஹஜஷ் (ரலி)
5. ஹஜ்ரத் ஜைனப் பின்த் குஜைமா (ரலி)

6. ஹஜ்ரத் உம்மு ஸல்மா (ரலி)
7. ஹஜ்ரத் ஜுவைரிய்யா (ரலி)
8. ஹஜ்ரத் உம்மு ஹபீபா (ரலி)
6. ஹஜ்ரத் மைமுனா (ரலி)
10. ஹஜ்ரத் ஸபிய்யா (ரலி)
11. ஹஜ்ரத் ஸவ்தா (ரலி)

இப்பத்தினிமார்களில் முக்கியஸ்தர் என இஸ்லாத்தில் கருதப்படும் ஹஜ்ரத் கதீஜா நாயகி (ரலி), ஹஜ்ரத் ஆயிஷா நாயகி (ரலி) ஆகிய இரு பத்தினிமார்களுடைய சுருக்க வரலாறுகளை இங்கு கூறுவோம். (மற்ற பத்தினிமார்களுடைய சரித்திர வரலாறுகளைப் பெரிய நூல்களில் காணலாம்.)

(1) ஹஜ்ரத் கதீஜா நாயகி (ரலி)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் முதற்பெரும் நாககியாகிய பீவி கதீஜா (ரலி) அவர்கள், குவைலித் பின் அஸத் என்பவரின் திருப் புத்திரியாவர். குவைலித் என்பவர். அரபியர் வம்சத்தில், பெரிய பணக்கார ராகவும், வர்த்தகராகவும் சமூகத் தலைவராகவு மிருந்து வந்தார். 'அமீர்' என்றும் கௌரவிக்கப்பட்டுவந்தார். எனவே செல்வந்தர் மகள் செல்வியாகவே விளங்கி வந்தார்.

நபிகள் நாயகம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள், முதன்முதல் திருமணம் செய்து கொண்டது ஹஜ்ரத் கதீஜா நாயகி(ரலி) அவர்களையே யாம். அப்போது நபிகளையகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு வயது 25 ஆகவும், கதீஜா நாயகிக்கு வயது 40 ஆகவும் இருந்தது.

நபிகள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு 'நபித் துவம்' அருளப்பட்டதும், முதன்முதல் நபியிடம் விசுவாசம் தெரிவித்து 'ஈமான்' கொண்டவர் ஹஜ்ரத்

கதீஜா நாயகியே யாவர். அவருக்கு முன், ஆணை பெண்ணை எவரும் ஈமான் கொண்டு முஸ்லிமாக வில்லை எண்ணலாம்.

கதீஜா நாயகி, திருநபியின் வாழ்க்கைத் துணைவியாக சுமார் 25 வருஷங்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள் அத்தனை காலம் வரை, திருநபி(ஸல்) அவர்கள், வேறு திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) உலகில்தீனுல்இஸ்லாத்தை பரத்துவதற்காக, பிரயாசை எடுத்துக் கொண்ட ஆரம்ப காலத்தில், மிகப் பெரும் துணையாகவும் உதவியாகவும் இருந்தவர் கதீஜா நாயகி ரலி) அவர்களேயாவர். திருநபி நாதர்(ஸல்) அவர்களே, கதீஜா பிராட்டியாரைப் புகழ்ந்து இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள் :—

“மற்றோர் என்னை நிராகரித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், இவர் (கதீஜா) என்னை நம்பினார். தன்னுடைய சொத்துச் செல்வங்களில் என்னைப் பங்காளனாகச் செய்துகொண்டார். பிறர் ஒன்றும் கொடுக்காத காலத்தில் இவர், அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தார். இதர மனைவியர் மூலம் புத்திரபாக்கியம் உண்டாகாத காலத்தில், இவர் மூலம் எனக்கு புத்திரபாக்கியம் உண்டாயிற்று.”

திருநபியின் பிள்ளைகள்

ஹஜ்ரத் கதீஜா நாயகி ரலி) அவர்கள் மூலமாக நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களுக்கு ஆறு குழந்தைகள் பிறந்தன. அவற்றில் இரண்டு ஆண்கள்; நான்கு பெண்கள். ஆண் பிள்ளைகளின் பெயர் :—

(1) ஹஜ்ரத் காஸிம்; (2) ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ்;

(இவ்விரு ஆண்மகவுகளும் அதி சிறுபிராயத்திலேயே இறந்துவிட்டன.) பெண் பிள்ளைகளின் பெயர் :— 1) ஹஜ்ரத் ஜைனப்(ரலி); (இச்செல்வியை அபுல் ஆஸ் என்பவருக்கு திருமணம் செய்துகொடுத்தார்கள்.) (2) ஹஜ்ரத் ருகையா(ரலி; (இச்செல்வியை, ஹஜ்ரத் உதுமான்(ரலி) அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார்கள்.) (3) ஹஜ்ரத் உம்முசுல்தாம்(ரலி; (ருகையா(ரலி) இறந்துபோனதால், ஹஜ்ரத் உதுமான்(ரலி) அவர்களுக்கே உம்முசுல்தாமும் மறுமணம் செய்துகொடுக்கப்பட்டார்.) (4) ஹஜ்ரத் பாத்திமா; (இவ்வரும் செல்விதான், ஹஜ்ரத் அலி(ரலி) அவர்கட்கு திருமணம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட அருமைப் புத்திரியாவார். இமாம் ஹஸனும் (ரலி) இமாம் ஹுஸைனும் (ரலி), பாத்திமா நாயகி என்ற சிப்பிக்குப் பிறந்த இரு முத்துக் குமாரர்களே யாவர்.

மேற்கூறிய குழந்தைகளுக்கெல்லாம் தாயாக விளங்கிய திருப்பெரும் நாயகி ஹஜ்ரத் கதீஜா(ரலி) அவர்கள், நபித்துவம் கிடைத்த 10-வது ஆண்டு ரமலான் மாதம், உயிர்நீத்து, மௌத்தானார்கள். (ரலியல்லாஹு அன்ஹும்)

(2). ஹஜ்ரத் ஆயிஷா நாயகி

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பத்தினிமார்களில் மிகவும் இனைய பிராயத்தினர் ஹஜ்ரத் ஆயிஷா நாயகி(ரலி) ஆவர். இந்நாயகி, நபித்தோழர் ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக்(ரலி) அவர்களின் அருமைப் புத்திரியாதலின் 'ஆயிஷா ஸித்தீகா' என்ற பட்டம் உடையவராவர்.

ஹஜ்ரத் ஆயிஷா நாயகிக்கு, எம்பெருமானார்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களுடன், திருமக்காவி லேயே, திருமணம் (நிக்காஹ்) நடைபெற்றது.

ஆயிஷா நாயகி (ரலி), மற்றெல்லா அரபுப் பெண் களைவிட மகா புத்திசாலியாக இருந்தார். நபிகள் நாயகத்துக்கு மிகப் பிரியமானவராகவு மிருந்தார். "மற்றெல்லாப் பெண்களைவிட ஆயிஷா சிறந்தவர்" என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஆயிஷா நாயகி (ரலி), குர்ஆன் திருவாக்கியங் களை நன்கு பாடம் பண்ணி, விழுமிய பொருள்களை யெல்லாம் நன்கு உணர்ந்து, அரும்பெரும் இஸ்லாமிய தத்துவங்களைப் பிறருக்குப் போதிப்பவராக இருந்தார் கள்.

"குர்ஆனின் தத்துவார்த்தங்கள், ஹலால்-ஹரா மின் வித்தியாசங்கள், அரபுக் கவிதா நயங்கள், பரம் பரை விஷய ஞானம், முதலிய அருங் கலைகளில் ஹஜ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) சிறந்தவரா யிருந்ததைப் போல், நான் வேறு யாரையும் கண்டதில்லை" என்று ஹஜ்ரத் உர்வா பின் ஜுபைர் என்ற பிரதம நபித் தோழர் (தாபியீ) ஒருவர், சாஷியம் பகர்கின்றார்.

வயதில் பெரியவர்களான ஸஹாபாக்கள், மார்க் கப் பிரச்சனைகளில் தங்களுக்கு ஏதேனும் சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால், அதை அறிஞர்த் திலகம் ஹஜ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) யிடமே வந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வர். அறிஞை ஆயிஷா நாயகிக்கு அநேக ஹதீது (நாயகத் திருமொழி) கள் ஞாபகத்தில் இருந்தன. இதனால் இஸ்லாமிய சமூகத்திற்கு பெரிய உபகாரம் ஏற்பட்டது.

ஆயிஷா நாயகி (ரலி) அறிவிற் சிறந்தவரா யிருந்ததைப் போல், செல்வத்திற் சிறந்தவராகவும் இருந்துவந்தார். தான் தருமத்தில் மகா தாராள

மனதுடையவராய் விளங்கினார். ஒருமுறை, ஒருமிக்க 70,000 வெள்ளிக் காசுகளை, ஆண்டவன் பெயரால் தான தர்மம் செய்துவிட்டார். ஆயினும் தான் ஒட்டிட்ட பழந் துணிமணியில் திருப்தியாய் வாழ்ந்தார். இவ்வாறே ஒருமுறை ஓர் இலக்ஷம் வெள்ளி தீர்ஹம் களை, புனித காரியத்துக்கு எடுத்துக் கொடுத்து விட்டார். ஆனால் அன்றுமலை உணவுக்கு (ரொட்டிக்கு) தொட்டுக்கொள்ள 'குழம்பு' (சட்னி) இல்லாமல் போய்விட்டது.

யுத்த காலங்களில், ஆயிஷா நாயகி (ரலி) ஓர் வீராங்கனையாக படைகளத்தில் போய், காயம்பட்ட சிப்பாய்களுக்கு நீர் புகட்டி, கட்டுக் கட்டி சேவை செய்துள்ளார்கள். உஹத் யுத்தத்தின் போது, தோல் துருத்தியில் தண்ணீர் நிரப்பி, தோள் மீது சுமந்து வந்து புகட்டி, சோர்ந்துபோன சிப்பாய்களின் தாகத்தை தீர்த்து வைத்தார்கள்.

“பட்டிலியாயும் பசியாயும் இருந்தால்தான் மெஞ்ஞானம் உண்டாகும்” என்று ஆயிஷா நாயகி (ரலி) நம்பி யிருந்தார்கள். அங்ஙனமே நடந்தும், உப தேசித்தும் வந்தார்கள்.

கேள்வி கேட்பவர்களுக்குச் சரியானபடி பதில் கூறும் வாக்கு சாதூர்யம் உடையவராய் இருந்து வந்தார்கள் ஆயிஷா நாயகி (ரலி). பெரிய பெரிய வித்வான்களும் வாயடங்கும்படி, ஐய வினாக்களுக்கு பதில் கூறுவார்கள் ஆயிஷா நாயகி (ரலி).

அறிவிற் சிறந்த ஆயிஷா நாயகி (ரலி), நபிகள் நாயகம் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள் காலத்திற்குப் பிறகு வெகுகாலம் ஜீவித்திருந்து, இஸ்லாமிய சமூகத்துக்குப் பெரும் சேவை செய்துள்ளார்கள். எனவே, ஹிஜ்ரீ 57-ம் ஆண்டு ரம்லான் மாதம்,

தமது 67-ம் வயதில், மதீனா நகரின் கண் மெளத்தா னார்கள்.

கேள்விகள்

1. நபிகள் நாயகத்தின் பத்தினிமார்களுடைய திருப் பெயர்கள் என்னென்ன?
2. அவர்களில் குறிப்பிடத் தக்க இருவர் யார்?
3. கதீஜா நாயகிக்கு எந்த வயதில், திருநபியவர்களுடன் திருமணம் ஆயிற்று?
4. நபிநாயகத்துடன் திருமணமாகும் போது ஹஜ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கட்கு பிராயம் என்ன?
5. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு, கதீஜா நாயகி மூலம் பிறந்த பிள்ளைகள் எத்தனை? ஆண் பெண் விபரம் என்ன?
6. ஹஜ்ரத் பாத்திமா (ரலி) எந்தப் பத்தினியின் புத்திரி.
7. பாத்திமா (ரலி) யின் புத்திரர்கள் பெயர் என்ன?
8. ஆயிஷா நாயகி, எவ்வகையில் மற்றோரை விடச் சிறந்தவர்? அவரது ஆயுள் எவ்வளவு?

19-வது பாடம்

நபிச் செல்வி ஹஜ்ரத் பாத்திமா(ரலி)

லோகதயாளர் நபிகள்நாயகம் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்களுக்கு, உலகத்தில் பிரியமானவர்களில் முதன்மையானவர் ஹஜ்ரத் பாத்திமதுஸ் ஸுஹரா (ரலி) அவர்களாவர். செல்வி பாத்திமா(ரலி), நபிகள்நாதர் அவர்களுக்கு, ஹஜ்ரத் கதீஜா நாயகி(ரலி) மூலமாகப் பிறந்த செல்வப் புத்திரியாவர்.

நபிச் செல்வி பாத்திமா(ரலி) அவர்களை, நபிகளையகத்தின் பத்தினிமார்கள் எல்லோருமே விசுவாசித்துவந்தார்கள். செல்வி பாத்திமாவிடம், ஆயிஷா நாயகிக்கு அத்தியந்த அபிமானம் இருந்தது.

நபிகள்நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் வெளியூர் பிரயாணம் போய் திரும்பினால், முதன்முதல் மஸ்ஜிதுக்குப் போய் இரண்டு ரக்கஅத்து 'நபில்' தொழிவிட்டு, நேராக செல்வப் புதல்வி ஹஜ்ரத் பாத்திமா நாச்சியாருடைய இல்லத்துக்குத்தான் செல்வார்கள்.

“சுவர்க்க லோகத்து ஆண்களுக்கெல்லாம் நபிகள்நாயகம்(ஸல்) 'ஸர்தாராக' இருப்பார்கள். அவ்வாறே சுவர்க்கலோகத்துப் பெண்களுக்கெல்லாம் பாத்திமா நாச்சியாரே 'ஸர்தாராக' இருப்பார்கள்” என்பது நம் முஸ்லிம்களுடைய நல்நம்பிக்கை.

புத்திர பாக்கியம்

செல்வி ஹஜ்ரத் பாத்திமா(ரலி) அவர்களுக்கும்-தோழர் ஹஜ்ரத் அலி(ரலி) அவர்களுக்கும் திருமணம் நிகழ்வுற்றது, பத்ரு யுத்தம் முடிந்து உஹத்-யுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னரே, இஸ்லாத்திற்கு நெருக்கடியான காலத்தில் இத்திருமணம் நிகழ்வுற்றது.

செல்வி பாத்திமா நாயகி(ரலி) யுடைய திருவயிற்றில் பிறந்து பிள்ளைகள் ஐவர்: (1) இமாம் ஹஸன்; (2) இமாம் ஹுஸைன்; (3) ஹஜ்ரத் முஹ்ஸின்; (4) செல்வி குல்தாம்; (5) செல்வி ஜைனப் (ரலியல்லாஹு அன்ஹும்) அவர்களாவார்கள். இவர்களில் இமாம் ஹஸனும், இமாம் ஹுஸைனும் இஸ்லாமியச் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றவர்களானார்கள்.

நபிச் செல்வி பீபி பாத்திமா நாச்சியார்(ரலி) அவர்கள், ஹிஜ்ரி 11-ம் ஆண்டு ரம்லான் மாதம் 3-ம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை யன்று இரவில், மவுத்தாகி இவ்வுலகை விட்டேகினார்கள்.

செல்வியின் எளிய வாழ்க்கை

இகலோகத்து, பரலோகத்துப் பெண்களுக்கெல்லாம் 'நாயகி'யாக விளங்கும் பாக்யம் பெற்ற ஹஜ்ரத் பாத்திமா(ரலி)அவர்கள், உலக வாழ்க்கையில், எளிமையும் வறுமையும் சோதனையும் உடைவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள். எத்துணைத் துன்பமும், எத்தகைய கஷ்டமும் வந்த போதிலும், மனம் தளராமல் வாழ்ந்தார்கள். 'நபியின் மகள்' என்பதற்காக பெருமை யடைந்ததில்லை. சில உதாரணங்கள் :

(1) ஒருமுறை நபிகள் நாதர் ரஸூல்(ஸல்) அவர்கள், தம் செல்வப் புதல்வி பாத்திமா(ரலி) யின் வீட்டுக்குப் போனார்கள். அப்போது பாத்திமா(ரலி) தமது கழுத்தில் இருந்த தங்க ஆபரணம் (மாலை) ஒன்றை, தன் ஏழைத் தோழிக்கு காட்டி, புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) இதைப் பார்த்ததும் உள்ளே செல்லாமல், வீட்டைவிட்டுத் திரும்பிவிட்டார்கள். இதை அறிவிற் சிறந்த பாத்திமா

உணர்ந்துகொண்டார்கள். உடனே அந்த 'தங்க மாலை'யை விற்று, ஓர் அடிமையை விலைக்கு வாங்கி ஆண்டவன் பெயரால் சுயேச்சையாக விடுதலை செய்து விட்டார்கள். இதை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கேள்விப் பட்டு, சந்தோஷ மாணர்கள்.

(2) நபிச்செல்வி பாத்தமா நாயகி(ஸல்), வீட்டில் ரொட்டிச் சடுவதற்கு வேண்டிய மாவை, தாமே இயந்திரத்தில் அரைப்பார்கள். இயந்திரத் திரிகையை சுற்றிச் சுற்றி கையில் தழும்பேறிவிடும். அப்போதும் மனம் சோரமாட்டார்கள்.

(3) பாத்திமா நாயகி, தோல் துருத்தியை எடுத்துப் போய், நீர்நிலையில் நீர்நிரப்பி, சுமந்துகொண்டு வருவார்கள். வீட்டை, தம் கரத்தாலே பெருக்கி குப்பை கூளங்களை அள்ளிக் கொட்டுவார்கள். நல்ல துணியின்றி, ஒட்டிட்டுத் தைத்து உடுத்துவார்கள்.

(4) நபிகள் பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள் சமூகத்தில் எத்தனையோ அடிமைகள், வேலையின்றிக் கிடந்தனர். அதைக் கண்ட ஹஜ்ரத் அலி(ரலி), தம் பத்தினி பாத்திமாவை யணுகி, "உங்கள் தகப்பனாரிடம் எத்தனையோ அடிமைகள் கிடக்கின்றார்களே, நீயோ கஷ்டப்பட்டு வேலைசெய்கிறாயே; உதவிக்கு ஓர் அடிமையை கேட்டு அழைத்து வந்தா லென்ன?" என்று சொன்னார்கள். அதற்கிணங்க, செல்வி பாத்திமா (ரலி), தகப்பனாரிடம் போனார்கள். அங்கு ஜனங்கள் அதிகமாய் இருந்ததால், பாத்திமா (ரலி) திரும்பிவந்து விட்டனர். செல்வப் புத்திரி தம் சமூகம் வந்தும் பேசாமல் திரும்பிவிட்டதை அறிந்த 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்), புத்திரியின் வீட்டுக்குவந்து விசாரித்தார்கள். ஹஜ்ரத் அலி (ரலி), வீட்டு வேலைச் சிரமத்தை எடுத்துக் கூறினார். ஆயினும் நபிகள் நாயகம்

கம் (ஸல்) தம் அருமைப் புத்திரியை அழைத்து
 “மகளே! பிறருடைய உதவியைக் கொண்டு நீ சுகம்
 அடையாதே. ஆண்டவனுக்குப் பயந்து, எளிய
 வாழ்வே, வாழ்வாயாக” என்று உபதேசித்தார்கள்.
 என்னே, பெருந்தன்மை!

அருமைச் சிறுவர்களே, பார்த்தீர்களா! லோக
 நாயகமும் அவர்களின் செல்வப் புத்திரியும் எத்தகைய
 எளிய வாழ்க்கை நடத்தினர்? அதை நாமெல்லோரும்
 பின்பற்றி ஒழுகினால் ஆண்டவன் நமக்கு நிச்சயம்
 அருள் பாலிப்பான்!

கேள்விகள்

1. பாத்திமா நாயகி (ரலி) யாருடைய புத்திரி?
 தாயார் பெயர் என்ன?
2. பாத்திமா நாச்சியாரின் பிள்ளைகள் பெயர் என்ன?
 அவர்களில் இமாம்கள் யார் யார்?
3. பாத்திமா நாயகியின் வீட்டு வாழ்க்கை எப்படி
 இருந்தது? எளிய வாழ்க்கைக்கு ஓரிரு உதாரணம்
 கூறுங்கள்.
4. பாத்திமா நாயகியின், புருஷனார் பெயர் என்ன?
 அவர் என்ன சொன்னார்? என்ன நடந்தது?

21-வது பாடம்

இமாம் ஹஸன்-இமாம் ஹுஸைன்

இமாம் ஹஸன் (ரலி) யும், இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) யும், லோக தயாளர் ரஸூலே கரீம் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் அருமைப் பேரப் பிள்ளைகளாவர். நான்காம் கலீபாவான ஹஜ்ரத் அலி (ரலி) வுக்கும்—நபியின் புதல்வி செல்வி பாத்திமா நாயகிக்கும் பிறந்த அருந்தவப் புதல்வர்களாவர்.

இஸ்லாமிய சரித்திரத்தில், இமாம் ஹஸனுக்கும் இமாம் ஹுஸைனுக்கும் தனிச் சிறப்பான ஸ்தானம் உண்டு. அவர்களின் வீரத் தியாகம், இஸ்லாமிய ஏட்டில் இரத்தக் கறையால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விபரங்களை கர்பலா வரலாற்றுச் சம்பவங்களால் அறியலாம். இங்கு அவ்விரு செல்வப் பேரப் பிள்ளைகளின் சுருக்கமான வாழ்க்கை விசேஷத்தை மட்டும் சிறுவர்களே, உங்கள் நலதிற்காக துலக்கமாகக் கூறுகின்றேன்.

(1) இமாம் ஹஸன் (ரலி)

ஹஸன் (ரலி) என்னும் குழந்தை, ஹிஜ்ரீ 3-ம் ஆண்டு புனித ரமலான் மாதம் ஜன்னமாயிற்று. ஹஸன் (ரலி) அவர்களின் தகப்பனார், அலீஇப்னு அபீ தாலிப்(ரலி) அவர்களாவர். அவர்களின் தாயார் சுவர்க்கலோக நாயகி பாத்திமா நாச்சியார் அவர்களாவர். பாத்திமா நாயகி (ரலி), நபிகள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது அருமந்த செல்வப் புத்திரியாவர்.

செல்வப் புத்திரிக்குப் பிறந்த முதற் குழந்தையும் பேரப் பிள்ளையுமான இமாம் ஹஸனை, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பெரிதும் உவந்து போற்றிப் பாராட்டி வளர்த்தார்கள்.

குழந்தை ஹஸன் பிறந்த ஏழாம் நாள், இரண்டு செம்மெறியாடுகளை, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அறுத்து 'அகீகா' கொடுத்தார்கள். பாலகனின் சிரோ ரோமத்தை வெள்ளியினால் நிறுத்து அதை ஸதகா (தானம்) கொடுத்தார்கள்.

ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள், குழந்தை ஹஸனை (ரலி) எம்மட்டும் நேசித்து அன்பு செலுத்தி, மனத்தில் இறுத்தி வளர்த்தார்க ளெனின், அதனை விளக்க இரண்டொரு உதாரணங்களைக் கூறுவோம்:—

1. ஒருமுறை ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள், பேரன் இமாம் ஹஸனை, தம் புனிதமான தோள் மீது தூக்கி வைத்துக்கொண்டு, (ஸவாரி ஏற்றிக்கொண்டு போகும் குதிரைபோல்) விளையாட்டு காட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது நபிநாயகத் தோழர்களில் ஒருவர், அதைப் பார்த்து மகிழ்ந்து, குழந்தையை நோக்கி "பிள்ளாய்! உனக்குக் கிடைத்த ஸவாரி (வாகனம்) எத்தனை நல்லதாய் இருக்கிறது தெரியுமா?" என்று ஹாஸ்யமாய் சொன்னார். அதைக் கேட்ட நபிகள் பெருமாணர் (ஸல்), அந்த தமாஷ் பேச்சை ரசித்து "ஆம். இந்த ஸவாரியின், மேல் உட்கார்ந்திருக்கும் எஜமானர் எவ்வளவு அருமையாய் இருக்கிறார், தெரியுமா?" என்று பதில் சொன்னார்கள்.

2. நபிகள் நாயகம் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு சமயம் குழந்தை இமாம் ஹஸனை தோள் மீது தூக்கி வைத்து கொண்டு, "ஏ ஆண்டவனே! இப்பிள்ளையை நான் மிகவும் நேசிக்

கிறேன்: நீயும் நேசிப்பாயாக" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

(3) ஒரு சமயம் நபிகள் நாயகம் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள், இமாம் ஹஸன், இமாம் ஹுஸைன் இரு குழந்தைகளையும் வைத்துப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது, இவ்வாறு ஆசீர்வாதமும் கூறிப் பிரார்த்தித்தார்கள் :—“ஆண்டவனே, நான் இவ்விரு கண்மணிகளையும் அபரிமிதமாக நேசிக்கின்றேன் : ஆதலின் நீயும் இம்மக்களை மிக நேசிப்பாயாக: மேலும் இப்பிள்ளைகளை நேசிப்பவர்களையும் நீ நேசித் தருள்வாயாக; ஆமீன்!” என்பதாகும்.

ஹஜ்ரத் இமாம் ஹஸன் [ரலி] தக்க பருவமடைந்து போது, சகல நற்குண நல்லொழுக்கங்கள் பொருந்தியவராய் இருந்தார்கள். நேரத்தை வீணாகக் கழிக்காமல், இராப் பகலில் பெரும் பகுதியை, ஆண்டவனை வணங்குவதில் கழிப்பார்கள். இருப்பதைப் பிறர்க்கு ஈயும் தான தர்மத்தில் சிறந்திருந்தார்கள் இரண்டு முறை, தம் ஆதிக்கத்தில் இருந்த சொத்துச் செல்வம் அனைத்தையும் ஆண்டவன் பாதையில் அள்ளிக் கொடுத்து தானம் செய்துவிட்டார்கள். இன்னம் மூன்று முறை, தம்முடைய சொத்துப் பொருளில் பாதிப் பாதியை, தானம் செய்து அளித்து விட்டார்கள்,

இமாம் ஹஸன் (ரலி) அவர்கள், தம் ஆயுளில் இருபது முறை, காலால் நடந்துச் சென்றே (மதீனாவி லிருந்து மக்காவுக்குப் போய்) ஹஜ்ஜு செய்து வந்தார்கள்.

கலீபா ஹஜ்ரத் அலி (ரலி) அவர்கள் வீர மரணம் எய்து ‘ஷஹாதத்’ பெற்றுவிட்ட பிறகு, யாரை கலீபா ஆக்குவ தென்ற பிரச்சனை ஏற்பட்டதல்லவா? அப்

போது, 40,000-க்கு அதிகமான முஸ்லிம்கள், மனம் உவந்து, இமாம் ஹஸன் (ரலி) அவர்களின் திருக் கரத்தில் 'பைஅத்து'ச் செய்து நம்பிக்கை தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இதனால் நான்கு மாதங்கள் வரை, ஹஜ்ரத் இமாம் ஹஸன் (ரலி) அவர்கள், அரபு, இராக் குராஸான் முதலிய தேசங்களுக்கு கலிபாவாக யிருந்து, இஸ்லாமிய குடியரசாட்சி புரிந்து வந்தார்கள்.

அதன் பிறகு அமீர் முஆவியாவுக்கும் இமாம் ஹஸனுக்கும் விரோதம் வலுத்துப் போர் மூண்டு கொண்டது. இரு பேர்களுடைய பட்டாளங்களும் மோதிக் கொண்டு போரிட வேண்டியதாயிற்று. அப்போது இமாம் ஹஸன் (ரலி) தீர்க்காலோசனை செய்யலானார்: 'பதவிக்காக வென்று முஸ்லிம் மகாஜனங்களின் இரத்தத்தைச் சிந்த வேண்டுமா? வேண்டாமே ! என்று முடிவு செய்து, ஹிஜ்ரி 41-ல் கிலாபத் பதவியை, அமீர் முஆவியா (ரலி) வுக்கே மனப்பூர்வமாய் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

இதனால், "கூடியசீக்கிரம், ஆண்டவன், எனது இந்தப் பிள்ளையின் காரணத்தினால் முஸ்லிம்களில் இருபெரு கூட்டங்களுக் கிடையில் சமாதானத்தை உண்டாக்கி வைப்பான்" என்று, ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருந்த நன்மாராயச் சொல், இங்ஙனம் பிறகு நிறைவேறிவிட்டது.

ஹஜ்ரத் இமாம் ஹஸன் (ரலி) சத்தியத்துக்கு அஞ்சாதிருந்து வந்ததால், அவர்கட்கு விரோதிகள் அதிகமானார்கள். நேரடியாய் அவ்வுத்தமரை எதிர்க்க மாட்டாமல், விஷம் கொடுத்துக் கொன்றுவிட பன்முறை முயற்சித்தார்கள். பன்முறை விஷம் உட்

சென்றது. கடைசி முறையாக விஷம் கொடுக்கப் பட்டு விட்டபோது “எனக்குப் பன்முறை விஷம் கொடுத்தனர்; ஆயினும் இம்முறை கொடுக்கப் பட்டநஞ்சு மிகக் கடினமானது; எனது ஈரலைத் துண்டிக்கிறது அது” என்று பிரலாபித்தார்கள்.

“அருமைச் சோதரரே! தங்களுக்கு விஷம் அளித்த பேர்வழி யார்? சொல்லுங்கள்” என்று, தம்பி இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) கேட்டார்கள். அதற்கு தமயனார் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி), “அதைப் பற்றி கேட்டு அறிந்து, என்ன பயன்? அவனை நீங்கள் கொன்றுவிடுவீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். “ஆம்” என்று இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அதற்குப் பதில் அளித்தார்கள். மேலும் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி), “நான் எவன் மீது சமுசயம் கொண்டிருக்கிறேனோ அவனே உண்மையில் விஷம் கொடுத்தவன்; அவனை, எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வே பழிவாங்கப் போதுமானவன்; அங்ஙனம் பிழை இல்லாதவனாயின், பாபம், ஒரு நிரபராதிக்கு என் காரணத்தால் எவ்விதத் தீங்கும் உண்டாக வேண்டாம்” என்று மன்னித்து விட்டார்கள். என்னே, பெருந்தகைமை!

இறுதியாய் ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள், அதே விஷத்தின் கொடுமையினால், ஹிஜ்ரி 49-ம் ஆண்டு ரபீஉல் அவ்வல் மாதம், தமது 46-ம் பிராயத்தில், மரித்து ஷஹீதாகி விட்டார்கள்.

அவர்களுடைய கப்ரு, தம் தாயார் ஹஜ்ரத் பாத்திமா நாயகியின் கப்ருக்குப் பக்கத்தில் அமைக்கப் பட்டது.

கேள்விகள்

1. இமாம் ஹஸனின் பாட்டனார் யார்? தந்தை யார்? தாயார் யார்? தம்பி யார்?
2. இமாம் ஹஸனின் நற்குண விசேஷங்கள் என்ன?
3. இமாம் ஹஸனுக்கு, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) என்ன துஆ செய்தார்கள்?
4. இமாம் முஆவியாவுக்கு கிலாபத் பதவியை யார், எப்படி விட்டுக்கொடுத்தார்கள்?
5. இமாம் ஹஸனின் வீர மரணம் (ஷஹாதத்) எப்படி நேர்ந்தது?

21-வது பாடம்

கர்பலாத் தியாகி இமாம் ஹுஸைன்

ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி)யின் உடன்பிறந்த தம்பி யாவர் ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள். இவர்கள் ஹிஜ்ரி 4-ம் ஆண்டு ஷஃபான் மாதம் 5-ம் நாள், மதீனா நகரில் பிறந்தார்கள். அண்ணன் இமாம் ஹுஸைன் போலவே, தம்பி இமாம் ஹுஸைனும், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய கண்மணியாகவும், திருக்குமாரி ஹஜ்ரத் பாத்திமா நாயகி (ரலி)யின் ஈரல் கொழுந்தாகவும் இருந்து வந்தார்கள்.

இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள் வளர்ந்துப் பெரியவர்களாய் விளங்கிய போது, தோற்றத்திலும் அழகிலும் முகச் சாயலிலும் குண விசேஷங்களிலும் எப்படி இருந்தார்களெனின், லோக தயாளர் நபிகள் பெருமானார் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்களைப் போலவே, ஒப்பும் உவமையும் வாய்ந்தவர்களாய் துலங்கினார்கள்.

இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள், தெய்வ பக்தியிலும் வணக்கத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் மிகவும் சிறந்தவர்களாய் இருந்து வந்தார்கள். இரவும் பகலும் வணங்கித் தொழுவார்கள். தம்முடைய ஆயுளில், கால்நடையாகவே மக்காவுக்குப் போய், 25 முறை ஹஜ்ஜு செய்து வந்துள்ளார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு, ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள்பால், அதிக பிரியம் (முஹப்பத்) இருந்து வந்தது. இமாம் ஹுஸைன் இரண்டு முன்று வயதுப் பாலகனாக இருந்தபோது

நிகழ்ந்த அன்பு மயமான ஒரு சம்பவத்தை, ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா (ரலி) என்ற நாயகத்தோழர் (ஸஹாபி) இவ்வாறு அறிவிக்கின்றார் :—

“இமாம் ஹுஸைன் சின்ன பிள்ளையாக இருந்தார். நபிகள் நாயாம் (ஸல்) அவர்கள். குழந்தை ஹுஸைனின் இரு கரங்களையும் மெல்ல பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இமாம் ஹுஸைனார், எம்பெருமானாரின் புனித பாதங்களின் மீது ஊன்றி நின்று கொண்டு, மேலே தாவி ஏறுவதற்கு முயன்றுகொண்டிருந்தார். அன்புருவான நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், மழலை மொழி பேசும் ஹுஸைனாரை நோக்கி “ஊம்! ஏறு; மேலே ஏறு” என்று தாமும் மழலை மொழியாகச் சொன்னார்கள். மெல்ல மெல்ல இமாம் ஹுஸைனார், நபிகள் நாயகத்தின் சரீரத்தில் (மரம் ஏறுவதுபோல்) ஏறினார். குழந்தை முகமும் எம்பெருமானார் திருவதனமும் சமீபிக்கவே, நபிகள் பெருமானார் (ஸல்), பிள்ளை ஹுஸைனின் திருவாயில் முத்தமிட்டு, கொஞ்சிக் குலாவி விட்டு, “ஆண்டவனே, நான் இக்குழந்தையை அபரிமிதமாக நேசிக்கின்றேன்; நீயும் இதனை நேசிப்பாயாக” என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

அத்தோ! இப்படிப்பட்ட அருமையும் பெருமையும் மிக்க நபிப் பேரரைத்தான், கர்பலாவில், கொடியோன் கொடுங்கோலன் யஜீதுடைய ஆட்கள் கொன்று ஷஹீதாக்கி, அவமானப் படுத்தினார்கள்.

கர்பலா நிகழ்ச்சி

கர்பலா நிகழ்ச்சி இஸ்லாத்தின் சரித்திரத்தில், இரத்தந் தோய்த்து எழுதப்பட்ட ஒரு சம்பவமாகும். கர்பலாவின் இரத்தக் காட்சியை வர்ணிக்க பேராவும்,

ஏடும் நாவும் போதாது. ஆதலின் இங்கு சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கின்றேன். கவனமாய்ப் படியுங்கள். அருமைச் சிறுவர்களே!

ஹஜ்ரத் முஆவியா (ரலி) அவர்கள், இஸ்லாமிய கலீபாவாக அமர்ந்து 'கிலாபத்து' நடத்தினார்கள். என்று படித்தீர்களல்லவா? அந்த முஆவியா என்ற பெரியார் இறந்து போனதும், அவரது குமாரனாகிய எஜீது, தந்தையின் ஸ்தானத்துக்குத் தகாதவனாக யிருந்தும், தமஷ்க் என்னும் ஸ்தலத்தில் தானே முடி சூட்டிக்கொண்டு, இனி "முஸ்லிம்களுக்கெல்லாம் நானே பாதுஷா; நானே கலீபா" என்று பிரகடனப் படுத்திக்கொண்டான். அதுமட்டுமல்ல, "இந்த நியமனத்தை ஒப்புக்கொண்டு 'சைஅத்து' என்னும் 'வாக்குறுதி' செய்துகொடு" என்று ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களையும் நிர்ப்பந்திக்கலானான். எஜீதின் இந்தச் செயல் இஸ்லாமிய நன்முறைக்கு விரோதமானதால், இமாம் ஹுஸைன் அவர்கள் அப்படி பைஅத்து (ஒப்பம்) செய்துகொடுக்க முடியா தென்று மறுத்துவிட்டார்கள். மறுத்த பிறகு இனிமதினா நகரில் இருந்தால், எஜீதுடைய கொடுங்கோன்மையால் தீங்கு உண்டாகும் என்று அஞ்சி திருமக்காவுக்குக் குடி போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்கள்.

இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) மக்காவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த பின், அருகில் உள்ள 'கூபா' என்ற ஊர் வாசிகள், இமாம் அவர்களுக்குப் பலமுறை கடிதங்கள் எழுதினார்கள்: "நாங்கள், தங்கள் தந்தையிடம் அபிமானம் வைத்திருந்தது போல் தங்களிடமும் அபிமானம் வைத்து 'பைத்து' செய்கிறோம்; தங்களுக்காக எங்கள் உடல், பொருள், உயிர் எல்லாவற்றையும் தத்தம் செய்யவும் தயாராக இருக்கிறோம்; வாருங்கள்"

என்று கூறினார்கள். பிறகும், “சீக்கிரமே வாருங்கள்; அயோக்கியனான எஜீதுடைய கொடுமை அதிகரிக்கிறது. அவனது கொடுமையி லிருந்து இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக, கடிய வந்து சேருங்கள்”; இன்னும், “இந்த கூடிணமே தாங்கள் வந்து எங்களை காப்பாற்றுவீட்டால், நாங்கள் கியாமத்து நாளில் தங்கள் முன்னுணையைப் பிடித்து வழக்குரைப்போம்” என்றும் வற்புறுத்தினார்கள்.

எனவே இமாம் ஹுஸைன் அவர்கள், இஸ்லாத்தின் நன்மையை தம் உயிரினும் அரிதாக மதித்து, கூபா வாசிகளைக் காப்பாற்ற உறுதி கொண்டார்கள். எனவே, கூபாவில் போய் நேரில் உண்மையை அறிந்து வருவதற்காக, தமது சிறிய தந்தையின் மைந்தரும் சகோதரருமான ‘முஸ்லிம் பின் உகைல்’ (ரலி) என்பவரை கூபாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

கூபாவில் முஸ்லிம் பின் உகைலுக்கு வரவேற்பு கிடைத்தது. கடிதப் பிரகாரம் ஆயிரக்கணக்கான கூபியர்கள், இமாம் ஹுஸைனுக்காக முஸ்லிம் (ரலி) தம் அபிமானம் அறிவித்து ‘பைஆத்து’ செய்தனர். இச்செய்தியை முஸ்லிம் (ரலி), இமாம் ஹுஸைன் (ரலி)க்குத் தெரிவித்து வைத்தார்.

கூபாவில் நடப்பது, கொடியவன் எஜீதுக்குத் தெரியாமல் போய்விடவில்லை. அவனும் மக்களை அடக்கி ஒடுக்குவதற்காக, அப்துல்லா பின் ஜியாத் என்ற பேர்வழியை, தக்க துணையாட்களோடு கூபாவுக்கு அனுப்பி வைத்தான். அப்துல்லா பின் ஜியாத் தந்திரோபாயக்காரன். கூபாவாசிகளின் மனதை நயத்தாலும் பயத்தாலும் பணத்தாலும் மாற்றிவிட்டான். கூபாவாசிகளில் பல்லோர் நயவஞ்சகர்களாகி,

முஸ்லிம் (ரலி) அவர்களை கைவிட்டு, அப்துல்லா பக்கம் சேர்ந்துகொண்டு விட்டனர். பல சூழ்ச்சிகள் நடந்தன. எனவே அப்துல்லாவின் தூண்டுதலால், முஸ்லிம்.(ரலி) கொல்வப்பட்டு ஷஹீதானார்.

முன்னர், முஸ்லிம் (ரலி)யிடமிருந்து போயிருந்த கடிதத்தைப்பார்த்துக் கொண்டு, இஸ்லாத்தின் சேவைக்காக, ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள் மக்காவை விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். முஹர்ரம் மாதம் 3-ந் தேதியாக இருந்தது அந்த நாள். பிரயாணத்திடையே 'கர்பலா' என்ற மணல் வெளியில் ஓரிடம் வந்து சேர்ந்தபோது, கொடியவன் எஜீதுடைய பட்டாளத்தலைவனான உமர் பின் ஸஅத் என்பான், சேனையுடன் குறுக்கிட்டு இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களை தடுத்து நிறுத்தி விட்டான்.

முஹர்ரம் 7-ம் நாள்வரை இமாம் ஹுஸைனுக்கும் கூட வந்திருந்த 'அஹலெபைத்' என்ற அவர்களது குடும்பத்தினர்கட்கும், தோழர்கட்கும் பல இடையூறுகளை உண்டாக்கினான். அருகில் இருந்த 'புராத்' என்ற நதியி லிருந்து ஜலம் கூட எடுத்துக் குடிக்காதபடி கொடிய முற்றுகை போட்டுவிட்டான்.

அப்போது ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவ்வதமர்களுக்குப் புத்திமதிகள் சொல்லப் பார்த்தார்கள். இஸ்லாத்தின் நற்போதனைகளை எடுத்தோதினார்கள்; நபிகள் நாயகம் ரஸூல்(ஸல்) அவர்களின் கட்டளைகளை அறிவுறுத்தினார்கள். எதையும் அக்கண்ணெஞ்சர்கள் தம்காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.... கொடுமை எல்லையைக் கடந்து விட்டது.

முஹர்ரம் மாதம் 10-வது நாள் வந்தது. பொறுமையின் எல்லை கடந்து போய்விட்டது. தற்காப்புக்காக

எதிர்த்துப் போரிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஹஜ்ரத் இமாம்ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களிடம் 72 பேர்கள் தான் இருந்தனர். எதிரியாகிய எஜீதின் ஆளான உமர் இப்னு ஸஅதிடம் 4000 சேனைகள் இருந்தனர். எவ்வளவு வித்தியாசம்! ஆயினும் வேறுவழியின்றி, சக்திய சீலர்களான இமாம் ஹுஸைனும் தோழர்களும், எஜீதுக்கு சரணாகதியடையக் கூடாதென்பதற்காகவும், போர்க்களத்தில் இறங்கினார்கள். மாப்பெரும் பராக்கிரமத்தைக் காட்டினார்கள்.

கடும்போர் நிகழ்ந்தது. அல்லாஹ்வின் அடியார்களுக்கு சோதனை நாளாக இருந்தது அது. அந்தோ, ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன்(ரலி) அவர்கள், அல்லகஹ்வுக்காக போர்க்களத்தில் போரிட்டு, மாண்டு ஷஹீதானார்கள். (இன்னு லில்லாஹிவ இன்னு இலைஹி ராஜி ஊன்:)

தோழர்களும் ஒவ்வொருவராக மாண்டு உயிர் துறந்து ஷஹீதானார்கள். எல்லோரும் மாண்ட பின் எஞ்சியிருந்து உயிர் பிழைத்தவர் இமாம் ஹுஸைனாரின் சிறு பிள்ளையாகிய ஜைனுல் ஆபிதீன் அவ்வது அலி பின் ஹுஸைன் என்ற இளைஞரேயாவார். இது முஹர்ரம் மாதம் 10-ம் நாள் நிகழ்வுற்ற சம்பவமாகும்.

சிறுவர்களே! முஸ்லிம் யுவர்களே!

கர்பலாவில், சக்திய சீலர்களுக்கு எத்தகைய சோதனை நேர்ந்தது பாடித்தீர்களா? சிந்தித்தீர்களா! அப்ஸோஸ்! ஹஜ்ரத் இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தின் கௌரவம் காக்க, சக்தியத்திற்காக, கொடுங்கோன்மையை எதிர்க்க, அசக்தியத்துக்கு

சிரம்பணியா திருக்க, தம் தலைவெட்டுண்டு போவதையும் சகித்துக்கொண்டார்கள். தம் சகாக்களோடு மாண்டு மரித்து உயிர் நீத்து ஷஹீதானார்கள். இதுவன்றே தியாகம்! இவரன்றே வீரத் தியாகி! ஆண்டவன் அவர்கட்கு அருள் புருவாகை!

கேள்விகள்

1. இமாம் ஹுஸைன்—இமாம் ஹஸனுக்கு என்ன உறவு?
2. நபிகள் நாயகம் (ஸல்), சூழந்தை ஹுஸைனை எங்ஙனம் நேசித்தார்கள்? ஒரு சம்பவம் சொல்லுங்கள்.
3. இமாம் ஹுஸைன் பெரியவராகி யாரைப்போல் விளங்கினார்?
4. 'கர்பலா' என்றால் எதற்குப் பெயர்?
5. கர்பலாவில் இமாம் ஹுஸைன் ஏன் தங்கினார்? அங்கு என்ன நிகழ்ந்தது?
6. முஹர்ரம் 7-நாள் வரை என்ன நிகழ்ந்தது? முஹர்ரம் 10-ம் நாள் என்ன நிகழ்ந்தது?
7. எஜீது என்பவன் யார்? அவனது கோரிக்கை என்ன? அவனது கையாட்கள் யார்?
8. இமாம் ஹுஸைன் எதற்காக உயிர்த் தியாகம் செய்தார்? ஷஹீதுக்கு என்ன பதவி உண்டு?

22-வது பாடம்

ஸஹாபா என்னும் நபித் தோழர்

அருமந்த இஸ்லாமியச் சிறுவர்களே !

‘ஸஹாபா’ என்றும் ‘ஸஹாபி’ என்றும் நாம் கண்ணியப் படுத்திக் கூறுகிறோமே, அவர்கள் யார் தெரியுமா ?

ரஸூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை, அவர்களது ஜீவிய காலத்திலே, அவர்கள் பால் ஈமான் கொண்டிருக்கும் நிலையில், எவரெவர் எம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை தரிசித்து அல்லது அவர்கள் திருச்சமூகத்தில் அமர்ந்திருந்து ஈமானுடையவராகவே இறந்திருப்பரே அவர்களே ஸஹாபிகளாவர். ‘நபி நாயகத் தோழர்’ என்று இவர்களைத் தமிழில் சொல்லலாம்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்மார்கள் அநேகம் பேர். அவர்கள், உம்மத்தினராகிய நம் மெல்லோரினும், பதவியிலும் மகிமையிலும் சிறந்தவர்கள்.

எல்லா ஸஹாபாக்களும் உத்தமர்கள் ; நற்குண நல்லொழுக்க முள்ளவர்கள் ; நீதிமாண்கள் என்று நாம் கருதவேண்டும். “என்னுடைய தோழன்மார்களெல்லோரும் என்னைச் சூழ்ந்த நட்சத்திரங்கள் போன்றவர்கள். நீங்கள் அவர்களில் எவரைப் பின்பற்றிய போதிலும் நேர்வழி பெற்றுய்ளீர்கள்” என்று நபிகள் நாயகம் ரஸூலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள் திரு உளமாகியிருக்கிறார்கள்.

ஸஹாபாக்களில் பத்து பேர்கள் நன்மாருயம் அறிவிக்கப்பட்ட சீரியர்களாவர். ‘இப்பதின்மறும்

நிச்சயம் சுவர்க்கம் செல்வர்' என்று திருநபி (ஸல்) மொழிந்துள்ளார்கள். இவர்களை பொதுவாக "அஷ்ரயே முபஷ்ஷிரா" என்று சொல்லுகிறோம். அவர்களின் திருநாமங்களாவன :—

- (1) ஹஜ்ரத் அபூபக்ர் ஸித்தீக் (ரலி)
- (2) ஹஜ்ரத் உமர் பாரூக் (ரலி)
- (3) ஹஜ்ரத் உத்மான் கனி (ரலி)
- (4) ஹஜ்ரத் அலீ ஹைதர் (ரலி)

[இந் நால்வரும் "குலபாயே ராஷிதீன்" என்று அழைக்கப்படுவார்கள்.]

- (5) ஹஜ்ரத் ஜுபைர் பின் அவாம்
- (6) ஹஜ்ரத் தல்ஹா
- (7) ஹஜ்ரத் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ப்
- (8) ஹஜ்ரத் ஸஅத் பின் வக்காஸ்
- (9) ஹஜ்ரத் அபூ உபைதா
- (10) ஹஜ்ரத் ஸயீத் பின் ஜைத்

'ரலியல்லாஹு அன்ஹும்' அவர்கள் எல்லோர் மீதும் அல்லாஹ்வின் பொருந்துதல் உண்டாகட்டும்.)

பிள்ளைகளே !

இப்பத்து புனித ஸஹாபாக்களின் திருப்பெயர்களை மறக்காமல் மனப்பாடம் பண்ணிக் கொள்ளுங்கள்.

குறிப்பு :—நபிகள் நாயகம் ரஸூலுல்லாஹி அவர்களின் 'முஹம்மத்' என்ற திருப்பெயரை நாம், நாவால் உச்சரிக்கும்போதும், செவியால் கேட்கும் போதும் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் (ஆண்டவனது சாந்தியும் ஆசீர்மொழியும் அவர்கள் மீது உண்டாகட்டும்) என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும்,

'ஸஹாபாக்களுடைய பெயர்களை உச்சரிக்கும் போதும் கேட்கும்போதும்' ரலியல்லாஹு அன்ஹு

(ஆண்டவன், அவர்கள் பால் பொருந்திக்கொள்வா
க) என்று சொல்லவேண்டும்.

‘இமாம்’களுடைய பெயர்களை உச்சரிக்கும்
போதும் கேட்கும்போதும் ரஹ்மத்துல்லாஹி
அலைஹி(ஆண்டவன் அருள் அவர்கள் மீது உண்டா
கட்டும்) என்று சொல்லவேண்டும்.

(வஸ்ஸலாமு அலா மனித் தபஅல் ஹுதா)

கேள்விகள்

1. ஸஹாபா என்றால் யார்? அதற்கு யோக்யதாம்சம்
(தகுதி) என்ன?
2. ஸஹாபாக்கள் நம்மெல்லோரினும் எங்ஙனம்
சிறந்தவர்கள்?
3. ‘அஷ்ரயே முபஷ்ஷிரா’ என்றால் என்ன?
4. பத்துப்புனித தோழர்மார்களின் பெயர்களென்ன?
5. இஸ்லாமியப் பெரியோர்களின் பெயர்களை உச்
சரித்தால் நாம் என்ன என்னசொல்லவேண்டும்?

23-வது பாடம்

அனுபந்தம்

அபி துஆக்களும், ஓதல்களும்

எல்லா நேரத் தொழுகைகளுக்கும் பிறகு பொது
வாக ஓதுகிறது துஆ:—

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ
 عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ قِتْنَةِ الْحَيَاةِ وَالْمَمَاتِ وَمِنْ
 قِتْنَةِ الْمَسِيهِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
 ظُلْمًا كَثِيرًا كَبِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
 أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي
 إِنَّكَ أَنْتَ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
 ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَطَاعَتِكَ وَإِيمَانِكَ يَا اللَّهُ

அல்லாஹும்ம இன்னி அஙுதுபிக்க பின் அதாபில்
 கபரி வமின் அதாபின்னரி வமின் பித்னத்தில் மஹ்யா வல்
 மமாத்தி வமின் பித்னத்தில் மணீஹித் தஜ்ஜாலி. அல்லா
 ஹும்ம இன்னி லலம்து நம்ஸி ஜுல்மன் சுதீரன் கபீரன்
 வலா யக்பிருத் துலூப இல்லா அன் த பக்பிரீன் மக்பிரத்தன்
 மின் இந்திக்க வர்ஹம்னீ இன்னக்க அன்தல் சுபூநர் ரஹீம்
 அல்லாஹும்ம யா முகல்பில் குலூபி ஸ்ப்பித் கல்பி
 அலா தீனிக வசுமானிக்க யா அல்லாஹ்.

இதன்றி வேறு துஆக்களும் அநேகம் உண்டு, அவைகளையும் அறிந்து ஓதலாம்.

மேலும், பொதுவாக துஆவுக்கு முன்னால் ஸலவாத் ஓதவேண்டும். அதாவது:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ

அல்லாஹுமம ஸல்லி அலாஸய்யிதின முஹம்மதின் வஅலா ஆலி ஸய்யிதின முஹம்மதின் வபாரிக் வஸல்லம் அலஹி.

ஸலவாத்துக்குப் பிறகு மேலே சொல்லப்பட்டது போன்ற துஆ ஓதவேண்டும். மேலும்,

رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الآخِرَةِ
حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

ரப்பனா ஆத்தினா பித்துன்யா ஹஸனத்தன் வரில் ஆகிரத்தி ஹஸனத்தன் வசினா அதாபன் னார்.

என்ற குர்ஆயத்துடைய துஆவையும் ஓதலாம். ஒவ்வொரு துஆவின் இறுதியிலும்

وَصَلَّىٰ اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَىٰ خَيْرِ خَلْقِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَإِلَيْهِ وَصَّيْهِ أَجْمَعِينَ

வஸல் லல்லாஹு வஸல்லம் அலா கய்யரி கல்ஹி ஸய்யிதின முஹம்மதின் வஆலிஹி வஸல்லபிஹி அஜ்மஃசன்.

என்று ஒதிமுடித்து, இருகரங்களின் உள்ளங்கைகளையும் முகத்தில் தடவிக் கொள்வது நல்ல வழக்கம் இதனால் அதிகமான பரம பிரயோஜனங்கள் உண்டாகும். ஆமீன்.

முடிவுரை

இத்துடன் 'இஸ்லாமிய வாசக'த்தின் நான்கு புத்தகங்களும் (பாகங்களும்) பூர்த்தியாகி விட்டன. இதில் எடுத்துரைக்கப்படாத விஷயங்களும், ஓதல்களும், ஸுராக்களும், அவ்ராதுகளும் அநேகம் உண்டு. இதில் விடப்பட்டுப்போன வாசகங்களும் பல உண்டு. அவைகளை இதைத் தொடர்ந்து வெளிவரப்போகும் எமது நூல்களில் விளக்குவோம். அதனை நன்கு ஒதிப்பயன் அடையுங்கள்.

பாலர்களே !

இந்த வாசகங்களை உங்களுக்கு இயற்றித்தந்த ஆசிரியருடையவும், பிரிகரித்தவர்களுடையவும் ஹக்கில் நல்ல துஆ செய்வீர்களாக. வஸ்ஸலாம்,

ரஹமத்-பாகவி

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، رَحْمَتِ اللَّهِ الْعَالِيِ بِأَقْوِي،

Second Edition (Revised) January 1962

திரி. 08

இஸ்லாமிய வாசகம்

1-ம் புத்தகம் 50 சதம்
2-ம் புத்தகம் 60 சதம்
3-ம் புத்தகம் 80 சதம்
4-ம் புத்தகம் 90 சதம்

ISLAMIA VACHAKAM

BOOK IV

BY

T. F. R. MAALI SAHIB, (Baqavi)

Author of "Baqavi" Madras.

REVISED BY

Al Haj Al Hafiz M. J. KHALEELUR RAHMAN

(Baqavi)

ANSARI BOOK DEPOT

106 & 108, Armour Street,
COLOMBO-12

[Price Cts .90]

411

